

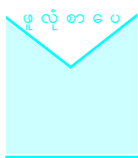

၄၀၄
ဖတ်တိုင်းဂုဏ်

ဟာသများ

သံဃာတို့ | မိုးမိတ် |

ဖူလုံစာပေ၊ စာအုပ် - ၁

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု အပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ် အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက် သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူ အဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်

ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏

ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ဥပဒေဘောင်တွင်း နေထိုင်ခြင်း

ဘေးရန်ကင်းကွာ ပြည့်သာယာ။

ပတ်တိုင်း ရယ်ရ

ဟာသများ

ခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်-

၉၈/၂၀၀၁ (၂)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်-

၇၀၃/၂၀၀၁ (၈)

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းသရုပ်ဖော်

ကာတွန်းစောမင်းဝေ

အတွင်းစာမျက်နှာဖွဲ့စည်းမှု

ခွန်ပြည်အေး

မျက်နှာဖုံးကာလာခွဲ

EAGLE Color Separation

အတွင်းဖလင်

ကိုတင်ဝင်း (Perfect)

စာအုပ်ချုပ်

ကိုမြင့်

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

ဦးမြသိန်း (မြ-၀၁၄၂၇)

သိန်းမြင့်ဝင်းပုံနှိပ်တိုက်

(၉၆) ၁၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်

ဝိဇ္ဇာကွန်ပျူတာနှင့် အော့ဖ်ဆက်(၀၅၄၂၈)

၁၉၈၊ ၃၃ လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးသန်းဆွေ (၀၁၄၀၃)

စစ်သည်တော်စာပေ၊ ၁၁၃၁၊ ဥယျဉ်လမ်း၊

ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း

အုပ်ရေ ၁၀၀၀

ပထမအကြိမ် ၂၀၀၁၊ စက်တင်ဘာလ၊

တန်ဖိုး

၂၅၀ ကျပ်

စီစဉ်ထုတ်လုပ်

ကောင်းကျော်

မာတိကာ

◆ ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍...

တိတ်ဆိတ်ခြင်းသည် ရင်မောစေ၏	၃
အကောင်းဆုံးအကြံ	၄
အမွှာဆိုတာ	၅
အကြံပေးမေမေ	၅
ငါ မြင်ဖူးရဲ့လား	၆
အပျိုကြီးဆိုတော့	၇
ငါးမျှားထွက်တော့ဘူး	၈
ကဲ သိသေးရဲ့လား	၉
ရုထားစောင့်နေတာလေ	၁၀
စကားပြေနဲ့ ကဗျာ	၁၁
မသေဘဲ ဘဝပြောင်း	၁၂
ငါ့ဟာနော်	၁၃
ကြိုတင်ကာကွယ်မှု	၁၄
သန်းခေါင်ယံအလှ	၁၅
မကြားချင်တဲ့အလင်းရောင်	၁၆
အထိနာတယ်	၁၇
ကြိုက်ပြီ ခန့်တယ်	၁၈
မိခင်နို့	၁၉
ပိုသဘောကျမိလို့	၂၀
ကိုယ်ချင်းစာတတ်မှု	၂၁
ရှုပ်ကုန်ပြီ	၂၂
ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်သိ	၂၃
အတိုင်အဖောက်	၂၄
မညိုမြ	၂၅
မသေတဲ့အချစ်	၂၅
မင့်အပြင် ဘယ်သူ့မှမမြင်	၂၅

ဪ.. ယောက်ျား	၂၇
အာဂမိန်းမ	၂၈
ဟောင်းရွက်ကယ်ကြွေလေမှ	၂၉
အထာ	၃၀
သက်သေပြချင်လို့	၃၀
ဆပ်မကုန်တဲ့ကြွေး	၃၁
အသေစောလေခြင်း	၃၂
သနားရင်တိုးတိုး	၃၃
စိတ်ကူးအိပ်မက်	၃၄
ကျုပ်မောင်းတတ်တယ်	၃၅
သေရင်ပြတ်ပြီပဲ	၃၆
ပူတတ်သူ	၃၆
ဆက်သုံးရင်ဖျက်လိုက်မယ်	၃၇
ယောက်ျားပဲနော် ဘယ်ရမလဲ	၃၈
အားပေးစာ	၃၉
ရောင်းတဲ့နေရာမသိလို့	၄၀
ပျော်စရာတွင်္ဂာက်ရေး	၄၁
လူသာအကွဲခံမယ်	၄၂
စိတ်ပညာကျောင်းသူရဲ့စိတ်	၄၃
တပည့်ကျော်ရဲ့စေတနာ	၄၄
ဘုရားရေ	၄၅
ဆရာမ မသိဘူးနော်	၄၆
တစ်ခုပဲလေ ဆရာရဲ့	၄၇
တည့်တဲ့ဆေး	၄၈
ဆရာဝန်ပါနော်	၄၉
ဆရာဆိုတော့	၅၀
စောင်းတာဟုတ်ဘူး	၅၁
အရူးကတစ်မူးသာ	၅၂
တစ်ချက်ပဲ	၅၃
မန်းလေပြီလေ	၅၄

တပည့်ကျော်	၅၅
ထင်မိမှာ	၅၆
နောက်စရာရှားလို့	၅၇
ဆေးသိပ္ပံတိုးတက်မှု	၅၈
ခဏယူရေးပါ	၆၀
မနောက်ပါနဲ့	၆၁
တည့်တည့်ပြောလိုက်ရောပေါ့ဆရာရယ်	၆၂
မသုံးသေးတဲ့အသစ်စက်စက်	၆၃
အဟုတ်မှတ်လို့	၆၄
စောင်းတာလေလား	၆၅
လွဲလေပေါ့သူ့အထင်	၆၆
ကဲ... စချင်ဦး	၆၇
တကယ်နေမကောင်းတာပါ	၆၈
ကောင်းလိုက်တဲ့ကုထုံး	၆၉
လှောင်သင့်ပေတယ်	၇၀
လက်ခံနိုင်ဖွယ်မှသာ	၇၁
စေတနာမိုး	၇၃
မခံတတ်တဲ့အတွင်းရေးမှူးမကလေး	၇၄
ပြောပါ ပြောပါ	၇၅
လုပ်ငန်းအထာတွေ	၇၆
ဪ... ဖြစ်ရလေ	၇၇
သူ့အဓိပ္ပာယ်နဲ့သူ	၇၈
ပညာရှင်ဆိုတော့	၇၉
တန်ဖိုးကြီးတဲ့စကားလေးနှစ်လုံး	၈၀
မလွန်လွန်းဘူးလားဗျာတို့ရယ်	၈၁
ဆက်နစ်	၈၂
ရှင်းကာမှ ပိုဆိုး	၈၃
မပြေးသော်ကန်ရာရှိ	၈၄
အပြောမတော်တစ်ခွန်း	၈၅
လှသောအဆဲကလေး	၈၆
နားလည်ဖို့ပေးရတဲ့အချိန်	၈၇

ထိရောက်လိုက်သမှ ဟိုဘက်လွန်သေး	၈၈
ရာနှုန်းပြည့်မှန်တယ်	၈၉
ဆိုးချက်ကတော့	၉၀
သူလည်းအလာသား	၉၁
အကျကောင်း	၉၂
သိပ်ထိတယ်	၉၃
ဗုဒ္ဓေါ	၉၄
ကိုယ့်ပေါင်ကိုယ်ထောင်းမိခြင်း	၉၅
အမယ်ဘုတ်ရဲ့သူ့ချည်ခင်	၉၆
အိပ်မှတီးမှာပါ	၉၈
စပုံချင်းတော့အတူပါလေ	၉၉
အကောင်းမြင်ဖို့ပဲ	၁၀၀
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမမြင်	၁၀၁
အချက်နှယ်ပြနိုင်ရန်ကော	၁၀၂
နှုတ်ပိတ်ဆေးလေလား	၁၀၃
ဘက်ဆဲလား	၁၀၃
တွေးချင်စရာကြီး	၁၀၄
ထစ်သူကို ပြစ်မယူရက်လေသလား	၁၀၅
သေရင်ပျော်မယ့်သူ	၁၀၆
အကြောင်းက ဒီလို... ဒီလို...	၁၀၇
ရယ်ရတဲ့ဦးထုပ်	၁၀၈
ကဲ... ဘာပြောချင်သေးလဲ	၁၀၉
အသိမရှိလို့ပါ	၁၁၀
ဖလှယ်ခြင်းနိယာမ	၁၁၁
အောင့်သက်သက်	၁၁၂
ကိုယ့်အတတ်ကိုယ်စူး	၁၁၃
ဘာအချိုးလဲ	၁၁၄
ခွေးစာလူလူ	၁၁၅
တစ္ဆေဘဝကျရင်သုံးမယ်	၁၁၆
နည်းနည်းလေးသိခြင်းသည် အန္တရာယ်ကြီး၏	၁၁၇
သူ့ရဲကောင်းလာလို့	၁၁၉

ဤစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍

၁၉၈၀ လွန်နှစ်များမှစ၍ ကျွန်တော်သည် ဟာသနှင့်ထိတွေ့ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော့်အား ဟာသနှင့်မိတ်ဆက်ပေးသူမှာကွယ်လွန်သူ အန်ကယ်ဦးအောင်မြင့် (B.A.B.L) ဗဟိုတရားရုံးချုပ်ရှေ့နေကြီး ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ အန်ကယ်ဦးအောင်မြင့်သည် ကျွန်တော့်ဆရာလို၊ ဦးလေးလို ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်စာကို အတော်နဲ့နဲ့စပ်စပ် လေ့လာထားသူ၊ သိကျွမ်းနားလည်နေသူ ဖြစ်သဖြင့် အခွင့်အရေးရတိုင်း သူ့ထံမှ ကျွန်တော် ပညာယူခဲ့ပါသည်။ ပညာကို ဖြန့်ဝေလိုသည့် စေတနာအပြည့်ရှိသူမို့ ကျွန်တော်က မေးပြီဆိုလျှင် မငြိုမငြင်၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ရှင်းပြတတ်သည်။ အန်ကယ်ထံမှ ပညာယူရသည်မှာ ပျော်စရာအလွန်ကောင်းပါသည်။

အန်ကယ်ဦးအောင်မြင့်၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်တော် ဟာသကိုချစ်လာခဲ့သည်။ ဟာသစာအုပ်များကို ရှာဖွေတတ်လာသည်။ စိတ်နှမ်းလူပမ်းနေချိန်မျိုးမှာ ဟာသကလေးများကို အလိုလိုဆွဲဖတ်မိသည်။ သည်လိုနှင့် ကျွန်တော့် စာပေခရီးတွင် ဟာသသည် ကျွန်တော်လျှောက်ရမည့် လမ်းတစ်သွယ် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်စုဆောင်းရှာဖွေထားသော၊ ကျွန်တော် စိတ်လိုလက်ရ ဘာသာပြန်ထားသော ဟာသတိုကလေးများသည် ဂျာနယ်တွေပေါ်ပေါက်လာသည့်အခါ အသုံးတည့်သော စာမူများ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ အကျိုးဆောင်၊ အင်တာဗျူး၊ ရွှေမျက်လုံး၊ ခေတ်ဆန်း၊ အကောက်ခွန်၊ ဝယ်သူ့စိတ်ကြိုက် စသည့်ဂျာနယ်များမှာ နေရာရလာသည်။ ဂျာနယ်

များ၌ ပါပြီးသော ဟာသစာမူများကို စာအုပ်ထုတ်လိုသူများက ယူကြပြန်သည်။ သို့ဖြင့် ကြယ်စင်လင်းစာအုပ်တိုက်မှ ဟာသ ၃ အုပ်၊ ပင်နီစာအုပ်တိုက်မှ ဟာသ ၃ အုပ်၊ မော်ဒန်စာအုပ်တိုက်မှ ဟာသ ၂ အုပ်၊ စိုးမိုးစာအုပ်တိုက်မှ ဟာသ ၁ အုပ်၊ နှင်းဆီဖြူမှ ဟာသ ၁ အုပ်၊ စုစုပေါင်း ၁၁ အုပ် ထွက်လာစရာ ရှိလာခဲ့ပါသည်။

ယခု ‘ဖတ်တိုင်းရယ်ရ ဟာသများ’ စာအုပ်ကမူ ကျွန်တော်ဘာသာပြန်ခဲ့သော ဟာသအတိုအထွာများထဲမှ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အူလှိုက်သည်းလှိုက်ရယ်မောခဲ့ရသော၊ ပြန်ဖတ်တိုင်း ပြုံးမိရယ်မိသော ဟာသများကို စုစည်းထားသည့်စာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုစာအုပ်၌ တခြားတိုက်များမှ ထုတ်မည့် ကျွန်တော့်ဟာသစာအုပ်များတွင် ပါဝင်မည်ဖြစ်သော ဟာသများလည်း မလွဲမသွေ ပါဝင်နေပါကြောင်း ပွင့်လင်းစွာ ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

ယခုကဲ့သို့သော လက်ရွေးစင် ဟာသစာအုပ်ကလေးများကို ထုတ်ချင်သည့်ဆန္ဒ ကျွန်တော့်တွင် ရှိနေခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။ ‘အကြောင်းအမျိုးမျိုး’ကြောင့် ကျွန်တော့်ဆန္ဒအကောင်အခြေ မပေါ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုလည်း ‘အကြောင်းအမျိုးမျိုး’ ရှိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ရှိနေဆဲ ‘အကြောင်းအမျိုးမျိုး’ကို ‘အကြောင်းအမျိုးမျိုး’ဖြင့် ကြိုးစားကျော်ဖြတ်ပြီး ဆန္ဒ၏ အလိုကို ကျွန်တော်ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ပြီဖြစ်ပါသည်။

ဤဟာသစာအုပ်ကို ဖတ်မိသူများ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့နိုင်ကြစေတည်း။

**လေးစားချစ်ကြည်စွာဖြင့်
ခင်မောင်တိုး (မိုးမိတ်)**

တိတ်ဆိတ်ခြင်းသည် ရင်မောစေ၏

“သမီးရဲ့ရည်းစား မနေ့ညက အတော်ညဉ့်နက်အောင် နေသွားတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်တယ်မေမေ၊ သမီးတို့စကားပြောသံတွေကြောင့် မေမေစိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရလို့လား။”

“မဟုတ်ဘူး၊ စကားပြောသံကို မကြားရလို့ မေမေစိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တာပါ။”

အကောင်းဆုံးအကြံ

အစ်ကို့အတွက် လက်ဆောင်တစ်ခုဝယ်ရန် ကျွန်
တော်ရွေးချယ်နေ၏။ အစ်ကိုမှာ အလုပ်ရှိ၏။ လိုတာမှန်သမျှ
သူ့ဟာသူဝယ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် သူ့လိုလူမျိုးအတွက်
လက် ဆောင်စဉ်းစားရတာ ခေါင်းခြောက်လှပါ၏။

ယင်းသို့ခေါင်းခြောက်နေခိုက် ငယ်ရွယ်ချောမော
သော အရောင်းစာရေးမလေး ကျွန်တော့်နားကပ်လာပြီး-

“ကျွန်မ ဘာအကူအညီပေးရမလဲရှင်” ဟုမေးပါ
သည်။

“အရာရာပြည့်စုံနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်
အတွက် ဘာလက်ဆောင်ပေးရရင် ကောင်းမလဲဗျာ”

စာရေးမလေး ခဏစဉ်းစားနေ၏။ ပြီးမှ-

“ကျွန်မရဲ့ဖုန်းနံပါတ်ဆိုရင်ကော၊ ဘယ့်နှယ့်လဲ” ဟု
အကြံပြုလိုက်၏။

အမွှာဆိုတာ

သူနာပြု = “အစ်မရေ... အမွှာရှင့်”

မွေးလူနာ = “မဖြစ်နိုင်တာပဲ ဆရာမရယ်...၊ ကျွန်မ
ယောက်ျား ၂-ယောက်နဲ့ တစ်ခါမှ ချိန်း
မတွေ့ခဲ့ဖူးပါဘူး”

အကြံပေးမေမေ

တောင်ပိုင်းပြည်နယ်၏ အလှမယ်ကလေးက သူ့
အမေကို မေးခွန်းတစ်ခုမေးလေ၏။

“အရာရာ ပြည့်စုံနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို
အမေသာဆိုရင် ဘာပေးမလဲ”

“အားပေးအားမြှောက်မှုပေါ့ သမီးရယ်...”

ငါမြင်ဖူးရဲ့လား

နယူးယောက်မြို့ကြီးသို့ တောမှအသက်ကြီးကြီး လယ်သမားလင်မယား ပထမဆုံးအကြိမ် အလည်ရောက်လာကြ၏။ မြင်သမျှကို အဘိုးကြီးက အဘွားကြီးထက်ပို၍ စိတ်ဝင်တစားကြည့်၏။ ကြာတော့ အဘွားကြီးက- “ဒီမှာ ဂျန်၊ ရှင် မြို့တော်ကကောင်မလေးတွေကို ကြည့်တာ ရှက်စရာတောင်ကောင်းနေပြီနော်။ ကြာရင်... ‘ဒီအဘိုးကြီး ပေါင်မမြင်ဖူးဘူးထင်တယ်’လို့ ဘေးလူတွေက ပြောကြတော့မှာပဲ” ဟု သတိပေးလိုက်ရာ အဘိုးကြီးက-

“အေးကွ၊ ငါကိုယ်တိုင်ကလည်း အဲဒါကိုပဲ စဉ်းစာနေမိတာ” ဟု ပြုံးစိစိပြန်ပြောလိုက်၏။

အပျိုကြီးဆိုတော့

အပျိုကြီးတစ်ယောက်၏ ကြောင်မ ကလေးမွေးရာ တွင် တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန် လာ၍မွေးပေး၏။

“ကျွန်မဖြင့် မစဉ်းစားတတ်တော့ဘူး။ သူ့ကို တစ် ခါမှ အပြင်ထွက်ခွင့်မပေးခဲ့ဘူး။ တခြားကြောင်ထီးတွေလည်း အိမ်ထဲအဝင်မခံဘူး။”

ထိုအခါ တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်က ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ အမြိန်သားထိုင်နေသော ကြောင်ထီးကြီးကို လက်ညှိုးထိုး၍-

“အဲဒီကြောင်ထီးကြီးကရော” ဟု မေးလိုက်၏။

သည်တွင် အပျိုကြီးက-

“ရှင်နော်၊ မယုတ်မာနဲ့။ အဲဒါ သူ့အစ်ကိုရှင့်” ဟု မကျေမချမ်းပြန်ပြောလိုက်၏။

ငါးမျှားထွက်တော့ဘူး

‘ဖရက်’နှင့် ‘ရွန်’ ငါးမျှားကြလေတိုင်း ‘ဖရက်’က ငါးတွေအများကြီးရပြီး၊ ‘ရွန်’က တစ်ကောင်မှ မရ။

တစ်နေ့ ငါးမျှားပြီးအပြန်တွင် ‘ရွန်’က ‘ဖရက်’ အား-

“မင်းက ငါးအများကြီးရတယ်ကွာ။ မင်းမှာ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခုများ ရှိနေလို့လား” ဟု မေးကြည့်၏။

“အေးကွ၊ ငါ ငါးမျှားထွက်မယ့်မနက်မှာ ငါ့မိန်းမ အိပ်နေပုံပေါ်အခြေခံပြီး မျှားတာပဲ။ သူက ညာဘက်စောင်း အိပ်နေရင် ငါ လှေရဲ့ညာဘက်က မျှားတယ်။ ဘယ်ဘက် စောင်းအိပ်နေရင် လှေရဲ့ဘယ်ဘက်က မျှားတယ်။ ဒါကြောင့် ငါတွေ အများကြီးရတာပေါ့ကွာ”

သည်တော့ ‘ရွန်’က- “တကယ်လို့ မင့်မိန်းမက ပက်လက်အိပ်နေရင်ကော” ဟု အတွန့်တက်ထပ်မေးလိုက်ရာ ‘ဖရက်’က-

“ဟီး... အဲဒီလိုအိပ်နေရင်တော့ ငါ ငါးမျှားထွက် တော့ဘူးကွ ဟီး...” ဟု ပြောပြလိုက်၏။

ကဲ- သိသေးရဲ့လား

စစ်ကာလအတွင်းကဖြစ်သည်။ ရေတပ်တွင်အမှုထမ်းနေသော ကျွန်မယောက်ျားထံသို့ ကျွန်မတို့အိမ်ထောင်သက်တစ်နှစ်ပြည့်နေ့မှာ ‘အမှတ်တရစကားလေးများ’ကို ကြေးနန်းဖြင့်ပို့မည်လုပ်ရာ ကြေးနန်းအရာရှိက-

“မလိုအပ်တဲ့အကြောင်းအရာတွေပို့မပေးဖို့ အမိန့်ထုတ်ထားပါတယ်” ဟုပြောပြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မအိမ်ပြန်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြင်ရေးပို့လိုက်ရာ ကြေးနန်းအရာရှိက ရှောရှောရှူရှူပင် လက်ခံလိုက်လေ၏။

“ဖက်စပ်လုပ်ငန်းဆက်လုပ်သွားနိုင်ဖို့ ဆန္ဒပြင်းပြနေသည်။ လုပ်ငန်းကို အမြန်ဆုံးချဲ့နိုင်ရန် ကြိုးစားစေချင်သည်။”

ရထားစောင့် နေတာလေ

မီးရထားလမ်းနှင့်နီးသော တိုက်ခန်းတစ်ခန်းကို ငှားရမ်းနေထိုင်သူအမျိုးသမီးက တစ်နေ့မှာ တိုက်ခန်းအငှား ကိုယ်စားလှယ်ထံ ဖုန်းဆက်၍ မီးရထားမောင်းသွားသည့် အခါ သူတို့လင်မယားအိပ်သည့်ကုတင်က တအားလှုပ်သဖြင့် လိမ့်ကျမှာတောင်စိုးရိမ်ရကြောင်း ပြောပြ၏။

ထို့ကြောင့် ကိုယ်စားလှယ်လာပြီး ကြည့်ရှုစစ်ဆေး လေ၏။

“ငြိမ်နေတာပဲ။ မီးရထားမောင်းသွားလို့ လှုပ်တယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်မယုံဘူး”

“မှောင်စပျိုးတဲ့အချိန် ရထားမောင်းသွားရင် လှုပ် တာပဲ”

ထိုသို့ခုခံပြောဆိုရင်း အမျိုးသမီးက လက်ပတ်နာ ရီကို ကြည့်လိုက်၏။ ထိုအချိန်မှာပင် အဝေးက ရထားခုတ် လာသံ ကြားလိုက်ရ၏။

“ဟော- အဲဒါ ၅ နာရီ ၃၅ မိနစ် ရထားပဲ။ ကဲ- ရှင်ကိုယ်တိုင် ကုတင်ပေါ်တက်အိပ်ကြည့်”

အမျိုးသမီးက ထိုသို့ပြောပြီး သူမကိုယ်တိုင်လည်း ကုတင်တစ်ဖက်မှနေ၍ တက်လိုက်ပြီး အိပ်လိုက်၏။ သည် အခိုက်အတန့်မှာပင် အမျိုးသမီး၏ ယောက်ျား ရောက်လာ တော့၏။

ယောက်ျားက ကိုယ်စားလှယ်အား စူးစူးဝါးဝါး

ကြည့်ရင်း-

“ခင်ဗျား ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင်သိရဲ့လား” ဟု မေးလေရာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်စား လှယ်က x

“ရထားစောင့်နေတာလေ” ဟု အရဲစွန့်ဖြေလိုက် လေ၏။

စကားပြေနဲ့ကဗျာ

“အေး၊ စကားပြေနဲ့ ကဗျာ ခွဲခွဲခြားခြားမသိတဲ့ မင်းကို ငါရှင်းပြမယ်။ ‘ရှေးတစ်ချိန်တုန်းက အမျိုးသမီးငယ် တစ်ယောက် ရှိခဲ့၏။ သူမသည် ဒူးနစ်သည်အထိ ရေထဲ ဆင်းသွား၏။’ ဒါ စကားပြေပဲ။ အေး... ဒီထက် ပိုနက်တဲ့ နေရာအထိ ဆက်ကူးသွားမယ်ဆိုရင်တော့... အဲဒါ... ကဗျာ ဖြစ်သွားပြီပေါ့ကွာ...”

ငါ့ဟာနော်

ဟိုတယ်တစ်ခုမှာ နှစ်ယောက်အိပ်ခန်းငှားပြီး ကာမှ တစ်ယောက်ခန်းသို့ပြောင်းရွှေ့ပေးရန် သူ့အား မေတ္တာ ရပ်ခံလာ၏။ သူငှားထားသောနှစ်ယောက်ခန်းတွင် သမီး ရည်းစားနှစ်ယောက် ဝင်လေ၏။

ဟား- ဒုက္ခပဲ။ နှစ်ယောက်အိပ်ခန်းထဲမှာ သူ့ထီး မေ့ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ။ သူ ချက်ချင်းထွက်လာ၏။ နှစ်ယောက်အိပ်ခန်းရှေ့မှာ ရပ်လိုက်၏။ အိပ်ခန်းတွင်းမှ ကလူကျီစယ်သံ များကို သူကြားနေရ၏။

“ဟောဒီ ရွှေရောင်ဆံပင်လှလှလေးတွေက အဒုဟာလဲ”

“မောင့်ဟာ... မောင့်ဟာ...”

“ဟောဒီမျက်နှာဝန်းလေးတွေကရော၊ အဒုဟာလဲ”

“မောင့်ဟာ.. မောင့်ဟာ...”

“ဟောဒီ နှင်းဆီဖူးနှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကရော၊ အဒုဟာလဲ”

“မောင့်ဟာ... မောင့်ဟာ...”

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပဉ္စငါးပါးကုန်ခါနီးတွင် အပြင်က

ထိုလူ အတော်စိုးရိမ်စိတ်ဝင်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ကြံ၍အော်
ပြောလိုက်၏။

“ဟိုထီးကတော့ မင်းဟာမဟုတ်ဘူးနော်၊ အဲဒါ
ငါ့ဟာကွ၊ ငါ့ဟာ”

မသေဘဲဘဝပြောင်း

သူက သူမကိုလိုက်၏။ သူမကလည်း လိုက်ရန်
သူ့ကို သွေးဆောင်၏။ တစ်နေ့၊ သူက သူမကို မိလေတော့၏။

“မင်း ကိုယ့်ကိုလက်ထပ်မလား”

ချစ်လွန်းသောစိတ်ဖြင့် သူကမေး၏။ သူမက နား
ထောင်နေ၏။ သူ ဆက်ပြောပြန်၏။

“ကိုယ့်အဖေက ပေါင် ၃ သန်းလောက် ချမ်းသာ
ပါတယ်။ အခု အဖေက ၉၃ နှစ်ရှိပြီ။ မကြာခင် သေတော့
မှာပဲ။ အဖေသေရင် ကိုယ် သိပ်ချမ်းသာတဲ့လူတစ်ယောက်
ဖြစ်သွားပြီပေါ့။ ကဲ- မင်းလေးဘာပြောချင်သေးလဲ”

သူမ နှုတ်ဆိတ်နေ၏။ နောက်တစ်ပတ်အကြာမှာ
သူမက သူ့အမေဖြစ်သွားလေတော့၏။

ကြိုတင်ကာကွယ်မှု

ယောက်ျားတစ်ယောက်က ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်ထဲဝင် လာပြီး ဘယ်နှစ်ယောက်စောင့်ရမလဲဟု မေး၏။ လေး ယောက်စောင့်ရဦးမည်ဟု ဆံပင်ညှပ်သမားကပြောလိုက်ရာ ထိုလူပြုံးပြီးပြန်ထွက်သွား၏။ နောက်နေ့ ထိုလူပြန်ရောက် လာပြီး အရင်အတိုင်းမေး၏။ ဆံပင်ညှပ်သမားက ခြောက် ယောက် ရှိသေးတယ်ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုလူပြုံး၍ ထွက်သွား ပြန်၏။

သည့်ပုံအတိုင်း နှစ်ပတ်ကြာလာခဲ့၏။ ဆံပင်ညှပ် သမား စိတ်ဝင်စားလာ၏။ နောက်ဆုံးထိုလူရောက်လာသော နေ့မှာ ဆံပင်ညှပ်သမားက ခုနစ်ယောက်စောင့်ရမည်ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုလူရယ်မောပြီး ပြန်ထွက်သွား၏။

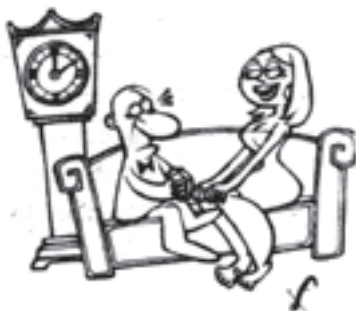
ဆံပင်ညှပ်သမား နေမရ ထိုင်မရဖြစ်လာ၏။ ထို့ ကြောင့် သူ့လက်ထောက်အား- “အဲဒီလူ ဘယ်သွားသလဲ၊ လိုက်ကြည့်စမ်းကွာ”ဟု ခိုင်းလိုက်၏။

တစ်နာရီလောက်အကြာမှာ လက်ထောက် ပြန် လာ၏။

“ဘယ်သွားတာလဲကွ၊ သိခဲ့သလား”
“သိခဲ့တယ်၊ အဲဒီလူက ခင်ဗျားအိမ်ကိုသွားတာဗျ”

သန်းကောင်ယံအလှ

- ဝီလီ = “ဒီလိုမှူးစင်းတဲ့ မျက်လုံးကလေးမျိုး
မောင် ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်ခဲ့ဖူးဘူး”
- စတယ်လာ = “အရင်က မောင် ဒီလောက်အထိ
ညဉ့်နက်အောင်မှ မနေဖူးပဲကိုး”

မကြားချင်တဲ့အလင်းရောင်

ညဉ့်အတော်နက်နေပြီဖြစ်သော်လည်း သမီး၏ ရည်းစားက မပြန်နိုင်သေး။

“အချစ်ရယ်.. မင်းဟာ မောင့်ဘဝရဲ့အလင်းရောင်ပါကွယ်...၊ မောင့်နှလုံးသားရဲ့ အလင်းရောင်ဟာလည်း အချစ် ပါပဲ။ နောက်ပြီး.. မောင့်မျက်လုံးအစုံရဲ့ အလင်းရောင်..”

ထိုနေရာအရောက်တွင် အခန်းအပြင်ဘက်မှာ စောင့် နေသူ ဖအေကြီး အတော်သည်းမခံနိုင်တော့ပုံရ၏။

“ဟေ့- သမီးမေရီ၊ အဲဒီအလင်းရောင်တွေအကုန်လုံးပိတ်ပြီး အိပ်တော့”

အထိနာတယ်

နယူးယောက်ရောက် ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းနားသို့
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ချဉ်းကပ်လာပြီး-

“ဘယ်လိုလဲ” ဟု မေးလေ၏။

“ဘယ်လောက်လဲ” သူငယ်ချင်းက ဈေးမေး၏။

“ကျွန်မ ဘယ်လောက်တန်တယ်လို့ ရှင်ထင်သလဲ”

“ဒေါ်လာ ၅၀ ပေါ့”

‘တော်တော့၊ အဲဒီလောက်ငွေနဲ့ကတော့ ရှင် အ
ကျည်းတန်အရုပ်ဆိုးတွေပဲ ရမှာပဲ”

ထိုနေ့ညနေခင်းကျတော့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက
သူ့ဇနီးသည်နှင့်အတူ ဟိုတယ်ရှေ့တွင် အငှားကားစောင့်
နေ၏။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ထိုအချိန်မှာ စောစောကအမျိုး
သမီး သူတို့လင်မယားနားက ကပ်လျှောက်သွား၏။ အမျိုး
သမီးက ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းကို မှတ်မိသဖြင့် အနားကပ်၍
ပြောလိုက်၏။

“တွေ့တယ်မဟုတ်လား။ ဒေါ်လာ ၅၀ လောက်
နဲ့ကတော့ အဲဒီလို အရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်ပဲ ရမှာပဲလို့။”

ကြိုက်ပြီ၊ ခန့်တယ်

“နောက်ဆုံးကအလုပ်က ဘာဖြစ်လို့ မင်းထွက်လိုက်တာလဲ”

“ရှင်းရှင်းဝန်ခံရရင် သူဌေးရဲ့မိန်းမက သူဌေးကျွန်မနဲ့ ဖောက်ပြန်နေတာကို လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘဲ ကန့်ကွက်လိုပါ”

“ဩ... ဒီ... လို... လား...။ ကောင်းပြီ၊ နက်ဖြန်ပဲ မင်းအလုပ်စ၊ဝင်တော့”

မိခင်နို့

အတော့်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သည့် လူတစ်ယောက်က- ‘မိခင်နို့သည် နွားနို့ထက် ပိုကောင်းပါသည်’ ဟု မှတ်ချက်ပေးလေ၏။ သူက သူ့မှတ်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆက်ပြီး အကြောင်း ၃-မျိုးပြလေသည်။

“တစ်- မိခင်နို့က လတ်ဆတ်တယ်။ နှစ်- မိခင်နို့က ကျန်းမာရေးနဲ့ညီညွတ်တယ်။ သုံး- မိခင်နို့ဟာ ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ရှိတဲ့ ခွက်ထဲကလာတယ်” ဟူ၏။

ပိုသဘောကျမိလို့

- လုပ်ငန်းရှင် = “မင်းနဲ့ငါ့သား စေ့စပ်ထားပြီးပြီ
လို့ သိရတယ်”
- ဖုန်းအော်ပရေတာ = “ဟုတ်ပါတယ် ဦး”
- လုပ်ငန်းရှင် = “ဘာဖြစ်လို့ မင်းငါ့ဆီ အရင်
မလာတာလဲ”
- ဖုန်းအော်ပရေတာ = “ဟုတ်ကဲ့၊ လာဦးမလို့ပါပဲ။ ဒါ
ပေမယ့်... ဦးသားကို ကျွန်မပို
သဘောကျမိလို့ပါ”

ကိုယ်ချင်းစာတတ်မှု

စိုက်ပျိုးရေးကောလိပ်ပိတ်ရက်တွင် ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက်နေခိုက် အိမ်နီးချင်းအမျိုးသမီးမိတ်ဆွေတစ်ဦးက အိမ်သို့လာကာ ကြက်မွေးရန်ရည်ရွယ်ထားသဖြင့် အကြံ ပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံလေသည်။

ကျွန်တော်က ကြက်မွေးမြူရေးသည် ကျွန်တော့် လိုင်း မဟုတ်ကြောင်း သူမအားပြောပြပြီး ကြက်မ ၂၅-ကောင်လောက်ဆိုလျှင် ရည်ရွယ်ထားသလို ဖြစ်နိုင်မည်ထင်ကြောင်း အကြံပြုလိုက်၏။

ထိုနေ့နှောင်းပိုင်းတွင် သူမ၏ မွေမြူရေးခြံသို့ ကျွန်တော်သွားကြည့်ရာ အတော်အံ့အားသင့်သွားရ၏။ သူ့ကြက်ခြံတွင် ကြက်မ ၂၅ ကောင်သာမက ကြက်ဖတွေလည်း ၂၅ ကောင်လောက်ကို ရှိနေသည့်အတွက်ဖြစ်၏။

“ကြက်မ ၂၅ ကောင်ဆိုရင် ကြက်ဖတစ်ကောင် နှစ်ကောင်နဲ့ လုံလောက်ပါတယ်”

ကျွန်တော်က ယင်းသို့ပြောပြလိုက်ရာ သူမက အပြစ်တင်လိုသည့်မျက်နှာထားမျိုး၊ မကျေနပ်သည့် မျက်နှာထားမျိုးဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ကြည့်လျက်-

“ဒီမှာ ဂျန်၊ ရှင်ပြောတာက ယောက်ျားတွေရဲ့ ရှုထောင့်တစ်ခုတည်းကနေကြည့်ပြီး ပြောလိုက်တာပဲ” ဟု စွပ်စွဲလိုက်လေ၏။

ရှုပ်ကုန်ပြီ

အတွင်းရေးမှူးရာထူးအတွက် အတော်ဆွဲဆောင်
အားကောင်းသော အမျိုးသမီးကို အုပ်ချုပ်မှုဒါရိုက်တာက
လူတွေ့မေးမြန်းနေလေသည်။

“လစာဘယ်လောက် မျှော်လင့်ထားသလဲ”

“၇၀၀၀ လောက် မျှော်လင့်ထားပါတယ်”

“ပျော်စရာပါ...”

“ပျော်စရာပါ ဆိုရင်တော့ ၁၀၀၀၀ မှဖြစ်မယ်
ဆရာ”

ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်သိ

အတွင်းရေးမှူးလျှောက်ထားသူ မိန်းမချောကလေးအား လူတွေ့မေးမြန်းရာ၌ အစစအဆင်ပြေ၏။ သို့သော်... မိန်းမချောကလေးက- “ကျွန်မကို လခဘယ်လောက်ပေးမှာလဲ” ဟု မေးလိုက်ရာမှ ကသိကအောက်ဖြစ်စရာနှင့် ကြုံရပါတော့၏။

သူ့အမေးကို မန်နေဂျာက ပြုံးလျက်-
“မင်းနဲ့တန်သလောက် တို့က ပေးမှာပါ” ဟု ဖြေ၏။

ထိုအခါ မိန်းမချောကလေးက ထိုင်နေရာမှ ရုတ်တရက်ထ၊ရပ်ပြီး တံခါးပေါက်ဘက်သို့ လျှောက်သွားရင်း-
“ဒီလောက်နည်းနည်းလေးနဲ့တော့ ကျွန်မ မလုပ်နိုင်မှာ အသေအချာပဲ” ဟု ပြန်ပြောလိုက်၏။

အတိုင်အဖောက်

ကျွန်မတို့၏ အငယ်ဆုံးသား ကောလိပ်တက်ရန် အိမ်မှထွက်ခွာသွားစဉ်ကဖြစ်သည်။

တစ်နေ့... ကျွန်မယောက်ျားက အနားယူနေသည်။ ကျွန်မက သူ့မျက်မှန်ကို ဂရုတစိုက်ချွတ်ပြီး- “မောင်က ခုလိုမျက်မှန်ချွတ်လိုက်တော့ မ,တို့လက်ထပ်ချိန်ကအတိုင်း ချောနေတာပဲ”ဟု ပြောပြလိုက်ရာ သူက-

“ခုလို မျက်မှန်ချွတ်ထားတော့လည်း မောင့်အမြင် မှာ မင်းက ဟိုတုန်းကအတိုင်း လှနေဆဲပါပဲကွာ...” ဟု ပြုံးစိစိပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

မညိုမြ

ဝမ်းနည်းစိတ်ဖြင့်ရှိက်ရင်း မိန်းမက ယောက်ျားအား ပြောနေ၏။

“ကျွန်မမွေးနေ့မှာ... ဟင့်၊ ဘာလက်ဆောင်မှ မပေးပါနဲ့လို့... ဟင့်၊ အစောကြီးကတည်းက ကြိုပြောထား လျက်နဲ့... ဟင့်၊ ခုထက်ထိ ဘာမှမပေးသေးဘူး... ဟင့်၊ ရှင် မေ့နေတယ်မဟုတ်လား... ဟင့်.. ဟင့်.. ဟင့်.. ”တဲ့။

မသေတဲ့အချစ်

“ခင့်ကို ချစ်ရဲ့လား မောင်ရယ်”

“ချစ်တာပေါ့”

“ခင့်အတွက်ဆို မောင်သေမလား”

“အိုး- ဘယ်သေမလဲ။ မောင့်အချစ်က မသေတဲ့ အချစ်လေ”

မင့်အပြင် ဘယ်သူမှမမြင်

- ဧဝ   = “အာဒံ၊ ရှင် ကျွန်မကို ချစ်သေးရဲ့လား”
အာဒံ   = “ဟာ... မင့်မချစ်လို့ ငါက ဘယ်မိန်းမသွား
      ချစ်ရမှာလဲ”

ဪ...ယောကျ်ား

ယောကျ်ားတစ်ယောက်မေ့လဲကျသွားလေရာ အသက်ရှူရပ်သွား၏။ သို့သော် ပါးစပ်ချင်းတေ့၍ လေမှုတ်ပေးသည့်ကုသနည်းဖြင့် ကုသလိုက်ရာ အသက်ပြန်ရှူလာ၏။ သူ့ကို ဆေးရုံပို့လိုက်ကြ၏။ ဆေးရုံမှာ ထပ်လဲကျသွားပြန်၏။ ဆရာဝန်က သူနာပြုဆရာမလေးနှစ်ယောက်အား ‘အသက်ပြန်ရှူအောင်လုပ်နည်းကို မင်းတို့အခု သင်ယူရမယ့်အချိန်ပဲ’ဟု ပြောလိုက်သံကို သတိမရတစ်ချက်၊ ရတစ်ချက်ဖြစ်နေသည့်ကြားမှာပင် သူကြားလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သူက အသားပိုဖြူပြီး ပိုလှသော သူနာပြုဆရာမလေးအား တုန်တုန် ယင်ယင် လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်ပြီး-

“ဟို... ဟို... ဆရာမလေးကို အရင်သင်ပြလိုက်ပါ ဒေါက်တာ”ဟု လေသံသဲ့သဲ့ဖြင့် အကြံပြုလိုက်သည်ဟူ၏။

အာဂမိန်းမ

ပါရီရို လင်ကွာ မယားကွာရုံးတွင် တရားသူကြီး ခမျာ အလွန်ဆိုးဝါးသောကွာရှင်းမှုကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရ လေသည်။ တရားရုံးသို့ရောက်လာကြသော လင်မယားသည် တရားရုံးထဲမှာပင် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် မ ကြည့်ချင်လောက်အောင် ဖြစ်နေကြ၏။ သည်တော့ တရား သူကြီးက-

“ကောင်းပြီ၊ ကွာရှင်းပေးမယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခု သိထားဖို့က မင်းတို့ပိုင်ဆိုင်သမျှအားလုံးကို တစ်ဝက်စီ အညီ အမျှခွဲယူရမယ်”ဟု ပြောပြလိုက်၏။

ထိုအခါ မိန်းမက-

“ကျွန်မတို့ ကလေး ၃ ယောက်ကိစ္စ ဘယ်လိုဆုံး ဖြတ်မလဲ”ဟု လှမ်းမေးလေ၏။

“ဒါက မင်းတို့သဘောအတိုင်းပဲ”

တရားသူကြီးက ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် မိန်းမ က ချက်ချင်းဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။ သူက သူ့လင်အင်္ကျီ ကော်လာကို ဆွဲ၍ အမိန့်ပေးလေ၏။

“ကဲ- ဂျပိုး၊ အိမ်ပြန်လိုက်ခဲ့”

ထို့နောက် သူက တရားသူကြီးအား သမင်လည် ပြန်ကြည့်ပြီး-

“ကျွန်မတို့ နောက်နှစ်မှာ ကလေး ၄ ယောက်နဲ့ ပြန်လာခဲ့မယ်”ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်သောဟူ၏။

ဟောင်းရွက်ကယ်ကြွလေမှ

လင်မယားနှစ်ယောက်သည် ပန်းချီကားများကို ကြည့်ရန် ပြခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားကြ၏။ ပန်းချီကားတစ်ကား သည် အချိုးအစားအလွန်ပြေပြစ်သော မိန်းမချော၏ ကိုယ် လုံးတီးပုံ ဖြစ်နေ၏။ မမြင်အပ်သောနေရာကလေး၌သာ သစ် ရွက်ကလေးတစ်ရွက်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထား၏။

မိန်းမက ထိုပန်းချီကားကို မနှစ်သက်။ ထို့ကြောင့် တစ်နေရာသို့ ခပ်သွက်သွက်ရွေ့သွား၏။

သို့သော်... ယောက်ျားက ပန်းချီကားရှေ့မှ မခွာ နိုင်ဘဲ ပန်းချီကားကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေ၏။

သည်တွင်မိန်းမက စိတ်မရှည်သလိုဖြစ်လာပြီး-
“ရှင် ဘာကိုစောင့်နေတာလဲ။ သစ်ရွက်ကြွတဲ့ ဆောင်းဦးကာလကို စောင့်နေတာလား” ဟု အော်၍မေး လိုက်လေ၏။

အထာ

“မောင်ရေ၊ ကျွန်မတို့အိမ်ဖော်မလေး စောစော နိုးအောင် မောင် ဘယ်လိုနည်းများသုံးလိုက်တာလဲ”

“နို့ပို့တဲ့ကုလားနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးထားလိုက်တာ ပေါ့ကွာ...”

သက်သေပြချင်လို့

မိန်းမ = “ကျွန်မသီချင်းဆိုနေတုန်း ရှင်က ဘာ ကြောင့် အောက်ဆင်းသွားရတာလဲ။ ဘာလဲ။ ရှင်က ကျွန်မသီချင်းဆိုတာ ကို နားမထောင်ချင်လို့လား”

ယောက်ျား = “မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ငါ့မိန်းမကို ငါရိုက် နေတာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ငါ့အိမ်နီးချင်း တွေ သိစေချင်လို့ပါ”

ဆပ်မကုန်တဲ့ကြွေး

- သား = “မိန်းမတစ်ယောက်ရဖို့ ဘယ်လောက်ကုန်
ကျသလဲ ဖေဖေ”
- အဖေ = “မပြောတတ်ပါဘူးကွာ။ ဖေဖေတော့ ခုထိ
ပေးဆပ်နေရတုန်းပါပဲ”

အသေစောလေခြင်း

သုဿန်၏ အမှောင်ဆုံးတစ်နေရာမှာရှိသော အုတ်ဂူဘေး၌ လူတစ်ယောက်သည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းကြီးစွာဖြင့် ၅-ရက်ဆက်တိုက်ရပ်လျက် ရင်ဘတ်စည်တီးဖြစ်နေ၏။ “ဘာကြောင့်သေရတာလဲ၊ ဘာကြောင့်သေရတာလဲ” ဟုလည်းမကျေမချမ်းဖြစ်နေပုံဖြင့် အဆက်မပြတ်ရေရွတ်နေ၏။ သုဿန်စောင့် မနေနိုင်တော့ဘဲ သူ့နားလာ၍ နှစ်သိမ့်၏ ၎င်းနောက်-

“သေသွားတဲ့လူက... ခင်ဗျားအဖေလား၊ ဒါမှမဟုတ် အစ်ကိုလား” ဟု မေးကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ သူက-

“အဖေလည်း မဟုတ်ဘူး၊ အစ်ကိုလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော့်မိန်းမရဲ့ ပထမလင်ဗျာ... ” ဟု ပြောပြလိုက်သည်ဟူ၏။

သနားရင်တိုးတိုး

‘မစ္စနာ စမစ်’ ရက်အတော်ကြာ နာမကျန်းဖြစ်နေရာမှ နောက်ဆုံးတွင် ဆရာဝန်ခေါ်၍ပြုရသောအဆင့်သို့ ရောက်လေသည်။ ဆရာဝန်က သူ့အား ကောင်းစွာစမ်းသပ်စစ်ဆေးကြည့်ပြီး-

“ခင်ဗျာမှာ စိတ်ညစ်စရာတစ်ခုခု ရှိနေတယ်။ အဲဒါက ခင်ဗျားကို နာမကျန်းဖြစ်အောင်၊ မပျော်မရွှင်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးလိုက်တာပဲဗျ”

ထိုအခါ ‘မစ္စတာ စမစ်’က-

“ဆရာရယ်... ကျွန်တော့်ကို သနားရင် တိုးတိုးပြောပါဗျာ။ တစ်ဖက်ခန်းမှာ ကျွန်တော့်မိန်းမရှိနေလို့ပါ” ဟု မျက်နှာငယ်ကလေးဖြင့် တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

စိတ်ကူးအိပ်မက်

ယောက်ျားနှစ်ယောက်သည် သူတို့၏မိန်းမများနှင့် ပတ်သက်သော ထူးထူးဆန်းဆန်းကိစ္စများအကြောင်း စကား လက်ဆုံကျနေကြ၏။

“ကျွန်တော့်မိန်းမကပြောတယ်ဗျ၊ သူ သန်းကြွယ် သူဌေးတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ရတယ်လို့ အိပ်မက်မက် သတဲ့”

“အေး- မင်းအဖြစ်က တော်သေးတာပေါ့ကွာ...။ ငါ့မိန်းမကတော့ နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီးမှာကို သန်းကြွယ် သူဌေးတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့စိတ်ကူးနေတာကွ”

ကျုပ်မောင်းတတ်တယ်

အဖိုးအိုတစ်ယောက်အား သူ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးက-

“အေးဗျာ... ခင်ဗျာမိန်းမ ဒရိုင်ဘာနဲ့လိုက်ပြေး
သွားတဲ့သတင်းကြားလိုက်ရတော့ ကျုပ်စိတ်မကောင်းပါဘူး”
ဟု ပြောပြလိုက်ရာ အဖိုးအိုက-

“ကျေးဇူးပဲ၊ ဒါပေမယ့်... စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့။
ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ကားမောင်းတတ်တာပဲဗျာ” ဟု ပြန်ပြော
လိုက်လေ၏။

သေရင်ပြတ်ပြီပဲ

အသက်အာမခံပေါ်လစီ အရောင်းကိုယ်စားလှယ် တစ်ဦးသည် လယ်သမားကြီးတစ်ယောက်အား အသက် အာမခံ ထားရန် မည်သို့ပင်ဆွယ်ဆွယ်၊ မအောင်မြင်ဘဲဖြစ်နေ၏။

“ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ၊ မဝယ်လည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့်... ဦး သေသွားခဲ့ရင် ဦးမိန်းမ ဘယ်လို ခရီးဆက်မလဲ။ အဲဒါကိုတော့ စဉ်းစားဖို့ကောင်းတာပေါ့ခင်ဗျာ...”

“ဟေ... အဲဒါ ဘာစဉ်းစားဖို့ကောင်းရမှာလဲကွ။ ငါသေပြီးမှတော့ သူနဲ့ငါ ဘာမှပတ်သက်စရာမရှိတော့ဘူးလေ။ သူ့ဟာသူ ဘယ်လိုဆက်ဆက်ပေါ့လကွာ။ ငါရှိတုန်း ငါနဲ့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဆက်နေရင် ပြီးတာပဲမဟုတ်လား”

ပူတတ်သူ

မိန်းမတစ်ယောက်က ဗေဒင်သွားမေး၏။

“အား... ခင်ဗျားမုဆိုးမဖြစ်ကိန်းမြင်တယ်။ ခင်ဗျား ယောက်ျားမှာ အသေဆိုးနဲ့ သေဖို့ကိန်းရှိတယ်”

ထိုမိန်းမ သက်ပြင်းချလိုက်၏။ ပြီးမှ-

“ကျွန်မကိုတော့ အမှုမပတ်နိုင်ပါဘူးနော်” ဟု မေးလိုက်လေ၏။

ဆက်သုံးရင်ဖျက်လိုက်မယ်

လူသိများသော သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး ကားတိုက်မှုဖြစ်၏။ သူက အာမခံကုမ္ပဏီသို့သွား၍ အပျက်အစီးအတွက် လျော်ကြေးတောင်း၏။

“ကျွန်တော်တို့က ငွေတော့ တစ်ပြားမှမပေးပါဘူး။ ကားတစ်စီး အစားထိုးပေးပါ့မယ်”

“ကောင်းပြီလေ။ ခု ကားကိစ္စကိုတော့ ကျုပ်သဘောတူလက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ပိုင်းကိစ္စတွေမှာ ခင်ဗျားတို့ ဒီနည်းကိုပဲ ဆက်သုံးသွားမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်မိန်းမရဲ့ အသက်အာမခံပေါ်လစီကို ဖျက်သိမ်းလိုက်တော့မယ်”

ယောက်ျားပဲနော် ဘယ်ရမလဲ

မစ္စတာ 'စမစ်' ၏ ဇနီးက မစ္စတာ 'စမစ်' ခေါ်ထားသော အတွင်းရေးမှူးမလေးကိုကြည့်ရန် ရုံးခန်းသို့ရောက်လာ၏။

“ဟင်- ရှင် လူလိမ်၊ လူညာ။ ရှင်ပြောတော့ ရှင့်အတွင်းရေးမှူးဟာ သိပ်အရည်အချင်းရှိတယ် သိပ်တော်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ဝက်မအိုကြီးနဲ့ သိပ်တူတယ်ဆို။ ခု- ဘယ်ဟုတ်လို့လဲ။ သိပ်ချော၊ သိပ်လှ၊ သိပ်ဖြောင့်၊ သိပ်တောင့်။ အသက်က ၁၈ နှစ်လောက်။ နောက်ပြီး...”

ဇနီးသည် စကားမဆုံးခင်မှာ မစ္စတာ 'စမစ်' က ဦးနှောက်ကို အပြင်အထန်အလုပ်ပေးနေ၏။ ပြီးမှ ဖြတ်၍-

“ဟေ့... ဟေ့... အဲဒါ ငါ့အတွင်းရေးမှူးမဟုတ်ပါဘူးကွာ...။ ငါ့အတွင်းရေးမှူးက ကနေ့ ဖျားနေတယ်။ ဒါကြောင့် အလုပ်တွေမနှောင့်နှေးရအောင်ဆိုပြီး သူ့မြေးမကလေးကို လွှတ်လိုက်တာကွ။ အင်း... မင်းကလည်း လုပ်လိုက်ရင် သောက်ရမ်းချည်းပဲ၊ ခများအားနာဖို့ကောင်းလိုက်တာကွာ...” ဟု ပြစ်တင်သံနှောပြောလိုက်ပြီး တစ်ဖက်လှည့်၍ ပြုံးစိစိလုပ်နေလိုက်လေ၏။

အားပေးစာ

သူ့မဲ့ဆန္ဒနယ်တွင် ဒုတိယသမ္မတနေရာအတွက် ရွေးကောက်ပွဲဝင်မည့်ခင်ပွန်းသည်အား ဇနီးဖြစ်သူ ကော်နီက များစွာကူညီ၏။ ရွေးကောက်ပွဲနေ့မှာ အိမ်မှထွက်သွားလေသော ခင်ပွန်းသည်ကို မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်နေရင်း ကော်နီ လွမ်းရိပ်ကလေးတွေ ဆင်လာ၏။ ထိုနေ့မှာ သူမသည် လည်း အိမ်ပြန်နောက်ကျမည်ဖြစ်သဖြင့် သူ့ယောက်ျား အတွက် အားပေးစာလေးရေး၍ ထားခဲ့၏။

“ကံကောင်းပါစေ အချစ်ရေ၊ စိတ်ပူမနေနဲ့နော်။ ရွေးကောက်ပွဲမှာ နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ ရှုံးသည်ဖြစ်စေ၊ အချစ်အနေနဲ့ ကျွန်မတို့အိမ်မှာတော့ ဒုတိယသမ္မတ အမြဲဖြစ်နေမှာပါကွယ်”

ရောင်းတဲ့ နေရာမသိလို့

တစ်ည၊ သူ့အိမ်ပြန်အရောက်တွင် အိမ်ထောင်
သက် တစ်နှစ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စိန်လည်တုံတစ်ကုံး
ကို မိန်းမအား ထုတ်ပေး၏။

“လှတယ်နော် မောင်၊ ဒါပေမယ့်... ကျွန်မပြော
ထားတာက မာစီးဒီးကားမဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါပေမယ့်... မာစီးဒီးကားအတု
ကို ဘယ်မှာဝယ်ရမှန်း မသိဘူးကွ”

ပျော်စရာတွက်ရေး

အရက်သမားတစ်ယောက်သည် အရက်ဆိုင်ထဲ
မှာထိုင်ပြီး စက္ကူတစ်ရွက်ပေါ်၌ ပုံတွေရေးဆွဲနေလေ၏။

အရက်ဆိုင်ရှင်က စိတ်ဝင်စားလာကာ—

“ဘာတွေများ ဆွဲနေတာလဲဗျ”ဟု မေး၏။

“ကျုပ်မိန်းမ ဝိတ်ချနေတယ်လေ။ သူ့အပြော
အတိုင်းဆိုရင်တော့ တစ်ပတ်ကို ၄ ပေါင်ကျတာပဲဗျ”

“ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ”

“ဟုတ်ကိုဟုတ်တယ်ဗျ။ သူပြောတဲ့အတိုင်းသာ
ပေါင်ကျရိုးမှန်ရင် ၁၈ လ အရမှာ ကျုပ်မိန်းမ လုံးဝ ပျောက်
သွားမှာ သေချာတယ်ဗျ”ဟု အရက်သမားက ဝမ်းပန်း
တသာ ရှင်းပြလိုက်လေ၏။

လူသာအကွဲခံမယ်

အမူးသမားတစ်ယောက် ယိမ်းထိုးလျှောက်လာ၏။ သူ့အပေါ်အင်္ကျီအိတ်နှစ်ခုစလုံးထဲမှာ ဘရန်ဒီနှစ်လုံး၊ တစ်နေရာအရောက်မှာ သူ ဘိုင်းကနဲလဲကျသွား၏။

သူကြိုးစား၍ ရန်းကန်ထ၏။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်နေရာတွင် စိုထိုင်းထိုင်းဖြစ်နေသည်ကို သိလိုက်၏။ သူက စိုထိုင်းထိုင်းနေရာကို လက်ညှိုးဖြင့်တို့ပြီး လျက်ကြည့်လိုက်၏။

“ဟား- သွေးတွေ၊ ဟဲ...ဟဲ... အရက်မဟုတ်လို့ တော်သေးတာပေါ့။”

စိတ်ပညာကျောင်းသူရဲ့စိတ်

စိတ်ပညာကျောင်းသူတစ်ဦးအား ပါမောက္ခက ‘ခံစားမှု များလာတဲ့အချိန်မှာ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဘယ်အစိတ်အပိုင်းဟာ မူလအရွယ်အစားထက် ဆယ်ဆပိုကျယ်ပြန့်လာသလဲ’ ဟု မေးသည်။

ထိုကျောင်းသူ အတော်ရှက်သွားပုံမျိုးဖြင့်-

“ဒီမေးခွန်းကို ကျွန်မ မဖြေချင်ဘူး” ဟု ထ၊ပြောလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် ထိုကျောင်းသူ၏ဘေးမှ ကျောင်းသားတစ်ဦးကို ပါမောက္ခက ထပ်မေး၏။ ကျောင်းသားက ခပ်သွက်သွက်ထ၊ရပ်လိုက်ပြီး- “မျက်လုံးရဲ့ သူငယ်အိမ်ပါဆရာ” ဟု ဖြေလိုက်၏။

သည်တွင် ပါမောက္ခက ကျောင်းသူဘက်လှည့်၍ “မင့်အတွေးတွေရှုပ်ထွေးနေတဲ့ အကြောင်းသုံးခုရှိတယ်။ တစ်- မင်း သင်ခန်းစာတွေကို မကျက်မှတ်ဘူး။ နှစ်- မင့်စိတ်ဟာ ညစ်ညမ်းတဲ့ဘက်ကို ယိုင်နေတယ်။ သုံး- မင်းဟာ အကြီးအကျယ်စိတ်ပျက်နေတယ်” ဟု သုံးသပ်ပြောလိုက်လေသည်။

တပည့်ကျော်ရဲ့စေတနာ

- ကျောင်းသား = “ဆရာမေးစေ့က ဓားဖြတ်ရာ ဘာ
ဖြစ်လို့ရတာလဲ ဆရာ”
- ပါမောက္ခ = “ဒီလိုကွ၊ ကနေ့ သင်ပြရမှာတွေဆီ
အာရုံရောက်သွားတော့ မုတ်ဆိတ်
ရိတ်နေတာကို ငါ မေ့သွားတယ်။
ဒီမှာတင် မေးစေ့ကို ဓားက ဖြတ်
လိုက်တော့တာပဲ”
- ကျောင်းသား = “ဟာ... ဆိုးလိုက်တာ ဆရာရယ်
နောက်တစ်ခါ မုတ်ဆိတ်ရိတ်ရင်
ရိတ်တဲ့ဆီမှာပဲ အာရုံကိုပို့ပေးထား
ပြီး သင်ပြရမှာတွေကို ဖြတ်လိုက်ပါ
ဆရာရယ်...”

ဘုရားရေ

အတန်းသူ အတန်းသားကလေးများသည် ဘာသာရေးသင်ခန်းစာကို သင်ယူနေကြ၏။ သင်တန်းအပြီးမှာ ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်က လက်ထောင်လိုက်ပြီး-

“ဆရာမ၊ ဘုရားသခင် ဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်” ဟု ပြော၏။

“အို ... ဟုတ်လား၊ ဘုရားသခင် ဘယ်မှာနေသလဲကွဲ့၊ ပြောပါဦး”

“အမှတ် ၁၅၉၊ လမ်းမတော်မှာနေပါတယ်။ ကနေ့မနက် ကျွန်တော် လမ်းမတော်ဘက်ရောက်တော့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က အော်မေးနေတယ်ဆရာမ၊ 'ဘုရားရေ၊ မင်းခုထိ အိပ်ရာကမထသေးဘူးလား'တဲ့”

ဆရာမ မသိဘူးနော်

ဆရာမ = “ကဲ- ဟာရီဆင်၊ အကယ်၍မင်းအဖေက ဆရာမဆီက ငွေ ၁၀ ချေးယူပြီး တစ်လကို ၁ ကျပ်ဆပ်သွားမယ်ဆိုရင် ၆ လကြာတဲ့အခါ ဆရာမကို ပေးဖို့ ဘယ်လောက်ကျန်ဦးမလဲ”

ဟာရီဆင် = “၁၀ ကျန်မယ် ဆရာမ”

ဆရာမ = “အင်း- မင်းသင်္ချာကို သိပ်နားမလည်သေးပဲကိုး”

ဟာရီဆင် = “ဟုတ်ကဲ့၊ ဆရာမလည်း ကျွန်တော့်အဖေအကြောင်း သိပ်နားမလည်သေးပါဘူး”

တစ်ခုပဲလေ ဆရာရဲ့

ပညာရေးမှူးက အတန်းတစ်တန်းထဲဝင်၍-

“ကဲ- တပည့်တို့၊ မင်းတို့ကို ဆရာက ခက်တဲ့မေးခွန်းတစ်ခုကို မေးရမလား။ ဒါမှမဟုတ် လွယ်တဲ့မေးခွန်းနှစ်ခုကို မေးရမလား” ဟု မေး၏။

ထိုအခါ ထက်ထက်မြက်မြက်တပည့်လေးတစ်ယောက်က ထ၍-

“ခက်တဲ့မေးခွန်းတစ်ခုကိုပဲ မေးပါ” ဟု ပြော၏။

“ကောင်းပြီ၊ ပထမဆုံးအမျိုးသမီးကို ဘယ်မှာ မွေးဖွားခဲ့သလဲ”

“နယူးဒေလီက ‘လေဒီဟာဒင်ဂျီ ဆေးရုံ’မှာ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်”

သည်တွင် ပညာရေးမှူးက-

“မင်း ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ” ဟု မေးလိုက်ရာ ထိုကျောင်းသားက-

“ကျေးဇူးပြု၍ ဒုတိယမေးခွန်း မမေးပါနဲ့တော့ခင်ဗျား” ဟု အောင်မြင်ဝင့်ကြွားစွာ ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

တည့်တဲ့ဆေး

“အိပ်မပျော်တဲ့ရောဂါအတွက် ခင်ဗျား ဘာဆေး
သောက်သလဲ”

“ဝိုင်တစ်ခွက် အချိန်မှန်သောက်တယ်”

“ဒါနဲ့ပဲ ခင်ဗျားအိပ်ပျော်ရောလား”

“အိပ်မပျော်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နိုးနေလည်း ကျွန်
တော် ကျေနပ်နေတယ်လေ”

ဆရာဝန်ပါနော်

အသက် ၉၀ နားနီးနေပြီဖြစ်သော ကျွန်တော့် အဘွားသည် လောင်းကစားပွဲတစ်ခုမှ ပေါင်တစ်သန်းအနိုင် ရလိုက်၏။ ထိုအကြောင်း အဘွားကို ပြောပြဖို့ ကျွန်တော်တို့ အတော်ဝန်လေးနေကြ၏။ ဝမ်းသာလုံးဆိုပြီး ‘ရှေ့ဖြစ် သွားမှာ သိပ်စိုးရိမ်နေကြ၏။

နောက်ဆုံး၌ ထိုကိစ္စအတွက် အကူအညီပေးပါရန် ဆရာဝန်တစ်ယောက်အား မေတ္တာရပ်ခံလိုက်၏။

ဆရာဝန်က ပြော၏။

“ဘာမှမပူပါနဲ့၊ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေ ကျွန်တော် အများကြီးကြုံခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဘွားကို ဒီအကြောင်း ဖြည်း ဖြည်းချင်း သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့နားသွင်းရမှာပေါ့။ စိတ်ချပါ၊ အ ဘွားဘာမှမဖြစ်စေရပါဘူး။”

ဆရာဝန်က စိတ်အေးအောင် ယင်းသို့ပြောပြီး အဘွားနှင့်ဝင်တွေ့၏။ ထွေရာလေးပါးပြောရင်း ‘လောင်း ကစား’ဘက်ရောက်အောင် စကားသွယ်လာ၏။

“ပြောပါဦး အဘွားရဲ့၊ တကယ်လို့ လောင်းကစား ပွဲမှာ အဘွား ငွေတွေအများကြီးနိုင်ရင် ဘာလုပ်မလဲ။ ဥပမာ အဘွားရယ်... ပေါင်တစ်သန်းလောက်နိုင်ရင်ပေါ့။”

“အိုး- တကယ်နိုင်ကြည့်ပါလား။ မင်းကို တစ်ဝက် ပေးလိုက်မှာပေါ့။”

ဆရာဝန် ‘ရှေ့ဖြစ်ပြီး ချက်ချင်းလဲသေသွားတော့ ၏။

ဆရာဆိုတော့

- ဆရာ = “ဟေ့-ဘရောင်း၊ ဟန်ရေးတွေ ပြမနေ
စမ်းနဲ့။ မင့်ကိုယ်မင်း ဒီအတန်းပိုင်ဆရာ
လို့ ထင်နေသလား”
- ဘရောင်း = “မထင်ပါဘူး ဆရာ”
- ဆရာ = “မထင်ရင် အရူးလိုအပြုအမူတွေ ရပ်
တန်းကရပ်တော့”

စောင်းတာဟုတ်ဘူး

အကြင်နာတရားနှင့်ပတ်သက်သော ‘ကောင်းမြတ်မှု’အကြောင်း ဆရာက ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောပြပြီးနောက် တပည့်တွေ မှတ်မိ မမှတ်မိသိလိုသောကြောင့်—

“ကဲ—ဘီလီ၊ မြည်းတစ်ကောင်ကို လူတစ်ယောက် ကရိုက်နေလို့ မရိုက်ဖို့ ဆရာက မေတ္တာရပ်ခံတယ်ကွာ။ ဒါဆိုရင် ဆရာက ဘယ်လိုအချစ်မျိုးပြတယ်လို့ မင်းပြောမလဲ” ဟု မေးလိုက်၏။

ထိုအခါ ‘ဘီလီ’က—

“ညီအစ်ကို အချစ်မျိုးပြတယ်လို့ ပြောရမှာပဲဆရာ” ဟု သွက်သွက်လက်လက်၊ ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်ဖြေလိုက်လေ၏။

အရူးကတစ်မူးသာ

စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံအဆောင်မှူးက ခါတိုင်းလိုပင် အဆောင်များကို လှည့်လည်စစ်ဆေးရာ တစ်ဆောင်မှာ စိတ္တဇဝေဒနာရှင်တစ်ယောက် ရေဇလုံထဲတွင် ငါးမျှားတံဖြင့် ငါးမျှားနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ အဆောင်မှူးက ထိုလူနာအား ရေလိုက်ငါးလိုက်သဘောဖြင့် “ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ငါးမိရဲ့လား” ဟု မေးလိုက်ရာ စိတ်ရောဂါရှင်က-

“ရေဇလုံထဲမှာ မျှားတာ ရမလားဗျ။ ခင်ဗျား ရူးနေသလား” ဟု ပြန်မှုတ်လိုက်သောဟူ၏။

တစ်ချက်ပဲ

ဆရာက အတန်းသားများအား ရှင်းပြနေ၏။

“ဟောဒီပန်းချီဆရာဟာ သိပ်ကိုတော်တယ်။ သူ စုတ်တစ်ချက်ဆွဲလိုက်တာနဲ့ ပြုံးနေတဲ့မျက်နှာ မဲ့သွားတော့ တာပဲ”

သည်တွင် ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်က ထ
၍-

“အဲဒါ မပြောပလောက်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်အမေ ဆိုရင် ပါးတစ်ချက်ရိုက်လိုက်ရုံနဲ့ ပြုံးနေတဲ့မျက်နှာ မဲ့သွား တော့တာပဲ”ဟု ပြောပြလိုက်လေ၏။

မန်းလေပြဲလေ

ဆရာမ စိတ်မကြည်မလင်ဖြစ်နေ၏။

“ဟေ့- ဂျုံး၊ မနေ့က မင်းဘာကြောင့် ကျောင်း
မတက်တာလဲ”

“ကျွန်တော့်အစ်ကိုရဲ့ လက်ထပ်ပွဲ သွားနေရလို့ပါ”

“မင်းအစ်ကိုက ဘယ်သူနဲ့လက်ထပ်တာလဲ”

“မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ပါ ဆရာမ”

“အာ... ဒီကောင်လေး ရူးပေါ်ပေါ်နဲ့။ ယောက်ျား တစ်
ယောက်ကို လက်ထပ်တာ မင်းကြားဖူးလို့လားဟဲ့”

“ကြားဖူးပါတယ်ဆရာမ။ ကျွန်တော့်အစ်မဟာ
ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်တာပေါ့”

တပည့်ကျော်

ဆရာက တစ်နေ့တာ သင်ခန်းစာများကို သင်ကြားပြီးနောက် နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့်- “ကဲ- တပည့်တို့၊ အပြစ်မှ ခွင့်လွှတ်မှုကို မျှော်လင့်နိုင်ဖို့ တို့တတွေ ဘာကိုအရင်ဆုံးပြုလုပ်သင့်သလဲ”ဟု မေးလိုက်၏။

တစ်တန်းလုံး ခဏတာငြိမ်ကျသွား၏။ အတန်ကြာမှ ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်က မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး-

“အပြစ်ရှိအောင် အရင်လုပ်ရပါမယ် ဆရာ”ဟု ဖြေလိုက်လေ၏။

ထင်မိမှား

“မေမေ... မေမေ...၊ ဆရာမကလေး ကနေ့ ကျွန်တော့်ကို မေးတယ်ဗျ။ ကျွန်တော့်မှာ ကျောင်းထားရမယ့် ညီလေး ညီမလေးတွေ ရှိသေးလားတဲ့”

“ဒီလိုစိတ်ဝင်စားမှုရှိတဲ့ ဆရာမမျိုးဟာ သိပ်ကို တော်တဲ့ဆရာမပဲ သားရဲ့။ ကဲ... သားက တစ်ဦးတည်းသော သားပါလို့ ပြောလိုက်တော့ ဆရာမက ဘာပြန်ပြောသလဲ”

“အမယ်လေး... တော်ပါသေးရဲ့လို့ပဲ ပြောတယ် မေမေ”

နောက်စရာရှားလို့

လန်ဒန်ဆေးတက္ကသိုလ် ဌာနတစ်ခုမှ အဖွဲ့ဝင်ဆေး
ပါမောက္ခတစ်ဦးအား ဘုရင့်ဂုဏ်ထူးဆောင် သမားတော်ကြီး
အဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်၏။ ပါမောက္ခကြီးက တပည့်များအား
ထိုအကြောင်းကို သိပ်ပြောပြချင်နေ၏။ ထို့ကြောင့် အတန်း
ထဲသို့ တပည့်များ ဝင်လာလျှင်ဝင်လာချင်း သိသွားစေရန်
သင်ပုန်းပေါ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ
ရေးထားလိုက်၏။

“ပါမောက္ခ ‘ဒေးဗစ်’က သူ ဘုရင့်ဂုဏ်ထူးဆောင်
သမားတော်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခံရကြောင်း တပည့်များအား
ဂုဏ်ယူစွာသိစေလိုက်သည်”

ရေးပြီးသည်နှင့် သူထွက်သွား၏။ မကြာခင် သူ
အတန်းထဲသို့ပြန်ဝင်လာရာ သူရေးခဲ့သောစာကြောင်းအောက်
တွင် စာတစ်ကြောင်းတိုးနေကြောင်း တွေ့လိုက်ရ၏။
စာမှာ—

“ဘုရင့်အား ဘုရားသခင် ကယ်မတော်မူပါ” ဟူ၏။

ဆေးသိပ္ပံတိုးတက်မှု

စိုးရိမ်နေသောလူနာ= “ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော် သိပ်
ကို စိုးရိမ်နေတယ်ဗျာ။ ညနေ
တိုင်း အလုပ်ကနေ အိမ်ပြန်
ရောက်တဲ့အခါ သိပ်မောတယ်”

ဒေါက်တာ = “ဟာ...ဒါစိုးရိမ်စရာမှမဟုတ်
ဘဲ၊ ညစာမစားခင် အရက်နည်း
နည်းသောက်လိုက်ပါ။ လန်းလန်း
ဆန်းဆန်း နိုးလာပါလိမ့်မယ်”

လူနာ = “ကျေးဇူးပါပဲ ဒေါက်တာ၊ ဒါပေမယ့် အရင်တစ်ခါ ဒေါက်တာနဲ့ ဆွေးနွေးတုန်းကတော့ အရက်ကို လုံးဝမသောက်ဖို့ ဒေါက်တာ ကျွန်တော့်ကို ပြောခဲ့ပါတယ်”

ဒေါက်တာ = “ဟုတ်တယ်လေ၊ ပြောခဲ့သားပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲ့လိုပြောခဲ့တာ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ပတ်တုန်းကလေ။ ခင်ဗျားတစ်ခုသိထားဖို့က လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ပတ်ကစပြီး ဆေးသိပ္ပံဟာ အကြီးအကျယ်တိုးတက်သွားတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲဗျ”

ခဏယူရေးပါ

အမေက အလွန်စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စွာဖြင့် ဆရာဝန်ထံ အပြေးအလွှားသွား၏။

“ဒေါက်တာ... ဒေါက်တာ...၊ ကျွန်မသမီးကလေး ကျွန်မဖောင်တိန်ကို မြို့ချလိုက်လို့၊ လုပ်ပါဦး ဆရာရယ်...”

“ရပါတယ်...၊ ကျွန်တော့်ဖောင်တိန် ခဏယူရေးပေါ့ဗျာ...”

မနောက်ပါနဲ့.

ဒေါက်တာ = “ခင်ဗျား...ညညမှာ ဟောက်တတ်
သလား”

လူနာ = “အိပ်ပျော်နေတုန်းလောက်ပဲ ဟောက်
တာပါဒေါက်တာ”

တည့်တည့်ပြောလိုက်ရောပေါ့ ဆရာရယ်

ဆရာက ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရသော အတန်းကို ပြော
၏။ “ကနေ့ နေ့ခင်း မင်းတို့ကို ဆရာ သစ်ကုလားအုတ်
အကြောင်းပြောပြမယ်။ ဂရုစိုက်နားထောင်ကြနော်။ အေး...
ဆရာ့ကိုမကြည့်ဘဲ နားထောင်နေရင် သစ်ကုလားအုတ်တစ်
ကောင်ဟာ ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတာ မင်းတို့ ဘယ်တော့မှသိ
နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး” ဟူ၏။

မသုံးသေးတဲ့အသစ်စက်စက်

လူတစ်ယောက်သည် ဦးနှောက်အစားထိုးရန် စီစဉ်ရာ ဦးနှောက်နှစ်ခုရ၏။ တစ်ခုက ဗိသုကာတစ်ယောက်၏ ဦးနှောက်ဖြစ်၏။ ပေါင် ၁၀,၀၀၀ ကုန်ကျမည်ဖြစ်၏။ ကျန်တစ်ခုမှာ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ယောက်၏ ဦးနှောက်ဖြစ်၏။ ပေါင် ၁၀၀,၀၀၀ ကုန်ကျမည်ဆို၏။

“ဒီအတိုင်းဆိုရင် နိုင်ငံရေးသမားရဲ့ဦးနှောက်က ဗိသုကာရဲ့ဦးနှောက်ထက် အများကြီးပိုကောင်းတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ့။ ဟုတ်ရဲ့လား” ဟု ထိုလူက စုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်လေရာ ဦးနှောက်အရောင်းအဝယ်လုပ်သူက-

“မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ငံရေးသမားရဲ့ဦးနှောက်က တစ်ခါမှ အသုံးမပြုသေးလို့ပါ” ဟု ပြန်ဖြေလိုက်၏။

အဟုတ်မှတ်လို့

လူနာ(စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံ၌)=

“ကျွန်တော်တို့က ဒေါက်တာကို အရင် ဒေါက်တာထက် ပိုခင်တယ်”

ဆရာဝန်အသစ်
(ဘဝင်မြင့်သွားပြီး)
လူနာ

= “ဘယ်လိုကြောင့်လဲဗျ”
= “ဒေါက်တာက ကျွန်တော်တို့နဲ့ ပိုတူလို့ပေါ့”

စောင်းတာလေလား

အမျိုးသမီးကြီးက ဆရာဝန်အား အိမ်ထဲသို့ခေါ်လာရင်း-

“ဒီလိုဆိုးဆိုးဝါးဝါးအချိန်မျိုးမှာ ဒီလောက်အထိဝေးဝေးလံလံခေါ်လာရတဲ့အတွက် ကျွန်မစိတ်မကောင်းပါဘူး” ဟု တောင်းပန်စကားပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ ဆရာဝန်က-

“ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ...၊ ဒီနားမှာ ကျွန်တော့်တခြားလူနာတစ်ယောက်လည်း ရှိနေပါတယ်။ တစ်ချက်ပစ်တာနဲ့ ငှက်နှစ်ကောင်ကို အသေသတ်နိုင်တဲ့သဘောပေါ့ဗျာ” ဟု ကြောစိမ့်စရာ ပုံခိုင်းပြောပြလိုက်သောဟူ၏။

လွဲလေပေါ့ သူ့အထင်

လူနာတစ်ယောက်သည် အပြင်းဖျားပြီး ရက်အတော်
ကြာ မေ့မျောသွားရာမှ ပြန်သတိရလာ၏။ ခုတော့ သူသည်
စည်းစိမ်ရှိသော အိပ်ရာ၊ နွေးထွေးပြီး အချစ်အကြင်နာဖြင့်
ပြည့်နေသောလက်များ၏ ညင်ညင်သာသာအထိအတွေ့များ
ကို သိနေပြီဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်သူက လေသံပျော့ပျော့ကလေးဖြင့် မေး
လိုက်၏။

“ငါ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ။ နတ်ပြည်ရောက်
နေတာလား။”

သည်တွင် သူ့မိန်းမက အားပေးစကားပြောလိုက်
၏။

“မဟုတ်ပါဘူးမောင်ရယ်၊ ကျွန်မ မောင်နဲ့အတူ
ရှိနေတုန်းပါ။”

ကဲ- စ,ချင်ဦး

ရှေးရောမမြို့ကြီးတွင်ဖြစ်၏။

တစ်နေ့ 'ဩဂပ်စတပ်' ဘုရင်သည် တောနယ်မှ တက်လာသော ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်နှင့်တွေ့၏။ ထိုဆင်းရဲသားသည် သူနှင့်ခွဲမရအောင် ချွတ်စွတ်တူနေ၏။ သူအတော်အံ့အားသင့်သွားရ၏။ သူ့မှာ ဟာသဓာတ်ခံကလည်း ရှိနေသဖြင့် အံ့အားသင့်ပြေသွားသည့်အခါ-

“မောင်ရင့်အမေက ရောမမြို့ပေါ် မကြာမကြာ ရောက်လာတတ်တယ်လို့ ကျုပ်ယူဆမိတယ်” ဟု ဆင်းရဲသားအား စ,လေရာ၊ ဆင်းရဲသားက-

“အမေမလာဘူးဗျ၊ အဲ- အဖေတော့ မကြာမကြာ မြို့ပေါ်တက်တယ်” ဟု မသိမသာပြန်နှက်လိုက်၏။

တကယ်နေမကောင်းတာပါ

လာရောက်ဟောပြောရန် တစ်ခါတွင် ‘အော်လီ ဗာဝင်းဒဲဟုမ်း’ထံ ဖိတ်စာပို့လိုက်ရာ ‘ဟုမ်း’က ဟောပြောပွဲ ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌထံသို့ အောက်ပါအတိုင်း အကြောင်းပြန် လိုက်၏။

“ဖိတ်စာကို လက်ခံရရှိပါသည်။ သို့သော်.. ကျုပ် နေထိုင်မကောင်းဖြစ်နေပါသည်။ အကယ်၍ ဟောပြောပွဲ အပြီးမှာ ကျုပ်ကို ဒေါ်လာ-၅၀ ပေးလျှင်တောင် ကျုပ်မှာ ငြင်းပယ်နိုင်အားရှိမည်မထင်ပါ” ဟူ၏။

ကောင်းလိုက်တဲ့ ကုထုံး

“ဟောဒီသွားတစ်ချောင်းကြောင့် ကျွန်တော် ည
ည အိပ်လို့ကို မရဘူး။ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ ဒေါက်တာ”
“ညစောင့် လုပ်ပေါ့ဗျာ”

လှောင်သင့်ပေတယ်

နယ်လှည့်တရားဟောဆရာတစ်ဦးက ရွာကလေး တစ်ရွာအရောက်တွင် ယောက်ျားကလေးတစ်ယောက်အား ဘုရားကျောင်းဘယ်မှာရှိသလဲဟုမေး၏။ ယောက်ျားကလေးက မှန်မှန်ကန်ကန်လမ်းညွှန်လိုက်၏။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သားလေး၊ ကနေ့ည အဲဒီ ဘုရားကျောင်းမှာ ကျုပ်တရားဟောမယ်။ သားလေးရယ် သားလေးဖေဖေမေမေရယ်၊ သားလေး သူငယ်ချင်းတွေရယ်... အားလုံးလာကြစေချင်တယ်”

“ဘာအတွက်လဲ”

ယောက်ျားကလေးက အကြောင်းကိစ္စကို မသိ သဖြင့် မေးကြည့်၏။

“ကောင်းကင်ဘုံကို သားလေးတို့အားလုံး ရှာတွေ့ ကြဖို့ပေါ့ကွယ်”

သည်တွင် လမ်းညွှန်လိုက်သူယောက်ျားလေးက အလွန်သဘောကျသွားပြီး-

“ရယ်စရာတွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ၊ ဘုရားကျောင်း ကိုတောင် ရှာမတွေ့နိုင်တဲ့ခင်ဗျားကများ... ဟား... ဟား... ဟား...”ဟု လှောင်ရယ် ရယ်ချလိုက်လေ၏။

လက်ခံနိုင်ဖွယ်မှသာ

ပြဇာတ်အတွက် တီးလုံးတိုက်စရာရှိနေသဖြင့် ဝိုင်းခေါင်းဆောင် ‘ဂျူဗင်စတိန်းက’ သူ့ထမင်းချက်အား သူ့ဆီ ဖုန်းလာလျှင် အပြင်သွားတယ်ဟု ပြောလိုက်ရန် မှာကြားထား၏။

မကြာခင် ဖုန်းမြည်လာ၏။ တစ်ဖက်မှ အမျိုးသမီးက တီးဝိုင်းခေါင်ဆောင်ဆရာကြီးနဲ့ စကားပြောလိုကြောင်း ပြော၏။ ထိုစဉ်မှာ တစ်ဖက်ခန်းမှ တီးလုံးတိုက်နေသံတွေ အခန်းထဲပျံ့လွင့်ဝင်လာနေ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ.. ထမင်းချက်ကတော့- “ဆရာအပြင်သွားနေပါတယ်” ဟုပင် ခပ်တည်တည်ပြန်ပြောလိုက်၏။

“ဘယ်ကလာ အပြင်သွားနေရမှာလဲရှင့်၊ တီးသံတွေကြားနေရတာပဲ”

ထိုအခါ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းလှသော ထမင်းချက်က ကုန္တမပျက်ပင်- “အဲဒါ ဆရာတီးနေတာ မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ပါ။ စန္ဒရားခလုတ်တွေကို ဖုန်သုတ်နေတာပါဗျာ” ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။

စေတနာမိုး

မစ္စတာဂျူးက သူ့ထမင်းချက်ကို ပြော၏။

“နက်ဖြန် ငါ့ယောက္ခမကြီး ရောက်လာလိမ့်မယ်။
အတော်ကြာအောင် နေမယ်တဲ့။ ဟောဒီမှာ... သူကြိုက်
တတ်တဲ့ ဟင်းတွေ။ ငါ စာရင်းလုပ်ထားတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အေး- ဒီစာရင်းပါဟင်းတွေ ချက်ကျွေးတဲ့နေ့ဟာ
မင်းအလုပ်ပြုတ်မယ့်နေ့ပဲ။ အဲဒါ ကောင်းကောင်းမှတ်ထား
လိုက်”

မခံတတ်တဲ့ အတွင်းရေးမှူးမကလေး

တစ်နေ့တွင် အရည်အချင်းပြည့်ဝသော အတွင်းရေးမှူးမကလေးက လစာတိုးပေးဖို့ သူဌေးအားပြော၏။ သူဌေးက ငြင်းဆိုလိုက်၏။

“မင်းလစာဟာ တကယ်တော့ မင်းဘေးက အတွင်းရေးမှူးလစာထက် ပိုတောင်များနေပါသေးတယ်။ မင်းသိထားဖို့က အဲဒီအတွင်းရေးမှူးမှာ ကလေး ၅ ယောက်တောင် ရှိတယ်ဆိုတာပဲ”

သည်တွင် လစာတိုးတောင်းသော အတွင်းရေးမှူးမလေးက “ကျွန်မ စကားနည်းနည်းပြောပါရစေ။ ကျွန်မတို့ကိုယ်ပိုင်အချိန်အတွင်း ကျွန်မတို့အိမ်မှာ ထုတ်လုပ်တဲ့အပေါ်မူတည်ပြီး လစာပေးတာမဟုတ်ဘဲ၊ ကျွန်မတို့ ဒီမှာထုတ်လုပ်တဲ့အပေါ်မူတည်ပြီး လစာပေးတယ်လို့ ကျွန်မယူဆမိပါတယ်” ဟု ပြန်ပက်လိုက်လေ၏။

ပြောပါ... ပြောပါ...

ကြော်ငြာအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့၏ နေ့လည်စာစားပွဲတွင် သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်က မတ်တပ်ရပ်ပြီး “ကျွန်တော်ဘယ်လောက်ကြာအောင် စကားပြောနိုင်ပါသလဲ” ဟု ဥက္ကဋ္ဌအား မေး၏။

ထိုအခါ ဥက္ကဋ္ဌက ရယ်ရယ်မောမော ပြန်ဖြေလိုက်၏။

“ကြိုက်သလောက်ပြောပါ။ ကျုပ်တို့ကတော့ တစ်နာရီခွဲရင် အားလုံးပြန်ကြမှာပဲ”

လုပ်ငန်းအထာတွေ

ဂျူးလုပ်ငန်းရှင် ၃ ဦးဆုံမိ၍ လုပ်ငန်းမကောင်းကြောင်း ညည်းတွားပြောဆိုနေကြ၏။

“ကျွန်တော် အရှုံးပေါ်နေတာ လ,အတော်ကြာနေပြီဗျ။ ဒါပေမယ့် မီးလောင်လိုက်လို့ တော်သေးတာပေါ့။ အာမခံဌာနကထုတ်ပေးတဲ့ လျော်ကြေးဒေါ်လာနှစ်သိန်းခွဲရလိုက်တယ်လေ”

ဒုတိယဂျူးက ပြောပြန်၏။

“အေး ၊ မင်းကလည်း မင်းဆိုးလှပြီ ထင်တာပဲကွ။ တကယ်တော့ ငါ့အိမ်မှာ ကြွေးရှင်တွေဝိုင်းနေတာလောက် မဆိုးသေးပါဘူးကွာ။ ဒါပေမယ့် ရေကြီးတော့ ငါ့လုပ်ငန်းတွေ ပျက်စီးသွားတယ်ကွ။ လျော်ကြေးဒေါ်လာငါးသိန်းရလိုက်လို့ အတော်ပြေလည်သွားတာပေါ့ကွာ”

သည့်တွင် တတိယဂျူးက-

“ဒါထက် ရေကြီးအောင် ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ”ဟု တအံ့တဩမေးလိုက်လေ၏။

အော်...ဖြစ်ရလေ...

“လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ပတ်က ကျွန်တော်အပ်တဲ့စာအုပ်ကို ခဏပြန်ကြည့်လို့ ရမလား”

“ရနိုင်ပါတယ်၊ ဘာလဲ... အတော်စိတ်ဝင်စားလို့ လား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ရည်းစားရဲ့ဖုန်းနံပါတ် မှတ်ထားလို့ပါ”

သူ့အဓိပ္ပာယ်နဲ့သူ

ရက်ရက်စက်စက်အေးသောတစ်ညမှာ ပါမောက္ခကြီးသည် လန်ဒန်ရထားကိုစောင့်နေ၏။ ထိုစဉ် ဘယ်ဘူတာမှမဆိုက်သော အမြန်ရထားကြီးတစ်စင်းက မထင်မှတ်ဘဲ ထိုးဆိုက်လိုက်၏။ ပါမောက္ခကြီးက ထိုရထားပေါ် အမြန်တက်၏။ ခြေတစ်ဖက် ရထားပေါ်အရောက်မှာ မီးရထားအရာရှိက- “ဆရာကြီးခင်ဗျား၊ အဲဒီရထားကို စီးလို့မရပါဘူး။ အဲဒီရထားက ဒီဘူတာမှာမရပ်ဘူးလေ” ဟု လှမ်းပြော၏။

ပါမောက္ခကြီး အတော်အံ့အားသင့်သွား၏။ ထို့ကြောင့်-

“ဟေ- ရထားမရပ်ဘူးဆိုရင် ကျုပ်က ဘယ်လိုလုပ် ရထားပေါ်ရောက်သွားရတာလဲ” ဟု ပြန်မေးလိုက်၏။

ပညာရှင်ဆိုတော့

ဓားပြက ပါမောက္ခကြီးအား သေနတ်ဖြင့် ချိန်ထား
ပြီး-

“မလှုပ်နဲ့၊ လှုပ်တာနဲ့ ခင်ဗျားသေပြီမှတ်”

ထိုအခါ ပါမောက္ခကြီးက လုံးဝထိတ်လန့်တုန်လှုပ်
ပုံ မပြဘဲ-

“ဒီမှာ ကိုယ့်လူရဲ့၊ စကားပြောရင် အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ
ရေရေရာရာ တိတိကျကျပြောမှပေါ့။ ကျုပ်လှုပ်မှ အသက်
ရှင်နေတယ်ဆိုတာ သေချာတော့မှာပေါ့။ မဟုတ်ဘူးလား”
ဟု ဝေဖန်ရှင်းပြလိုက်၏။

တန်ဖိုးကြီးတဲ့ စကားလေးနှစ်လုံး

ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌကြီးအား လူရွယ်တစ်ယောက်က လာ
၍ ‘ဗျူး’၏။

“ဥက္ကဋ္ဌကြီး ခုလောက်အထိ အောင်မြင်လာပုံ”

“စကားလေးနှစ်လုံးကြောင့်ပါပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ သိပါရစေ”

“မှန်ကန်တဲ့ အဆုံးအဖြတ်ပေါ့”

“မှန်ကန်တဲ့ အဆုံးအဖြတ်ကို ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဘယ်လို
ချနိုင်ပါသလဲ”

“စကားလေးနှစ်လုံးတည်းနဲ့ ပြောရရင် နက်ရှိုင်းတဲ့
‘အတွေ့အကြုံ’ပေါ့”

“အဲဒီ ‘အတွေ့အကြုံ’ကို ဘယ်လိုရခဲ့ပါသလဲ”

“ဒီနေရာမှာလည်း စကားလုံးနှစ်လုံးတည်းနဲ့ ဖြေ
လို့ရပါတယ်”

“အဲဒီ စကားလုံးနှစ်လုံးက...”

“မှားယွင်းတဲ့ အဆုံးအဖြတ်”

မလွန်လွန်းဘူးလားဗျာတို့ရယ်

ဗေဒင်ဆရာ = “မေးခွန်းနှစ်ခုအတွက် ကျုပ် ၅ ပေါင် ယူပါတယ်”

ဗေဒင်မေးသူ = “မများလွန်းဘူးလားဗျာ”

ဗေဒင်ဆရာ = “မများပါဘူး။ ကဲ- ကျန်တဲ့ မေးခွန်း တစ်ခုကို မေးပါ”

ဆက်နစ်

ပန်းခြံအစောင့်သည် တစ်ချိန်တွင် ရေကန်ထဲမှပေါ်ထွက်လာသော တဗွမ်းဗွမ်းရေသံနှင့်အတူ “ကယ်ကြပါ.. ကယ်ကြပါ...” အသံကို ကြားလိုက်ရ၏။ သူပြေး၍ကြည့်၏။ ရေကန်ထဲ၌ လည်ပင်းအထိ နစ်နေသူတစ်ယောက်ကို တွေ့၏။

“ဟေ့လူ၊ အဲဒီမှာ ‘ရေမကူးရ’လို့ရေးထားတာ မမြင်ဘူးလား။”

“ကျွန်တော် ရေးကူးနေတာမဟုတ်ဘူး၊ ရေနစ်နေတာ”

“ဒါဖြင့်လည်း ပြီးရော”

ရှင်းကာမှ ပိုဆိုး

ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌက အထက်တန်းအလုပ်အမှုဆောင် တစ်ဦးအား “နေစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားက ကျုပ် စကားပြောနေ တုန်းမှာ ဘာကြောင့် ထွက်သွားရတာလဲ”ဟု မကျေမနပ် မေးလေ၏။

ပြီး... သူကပင် ဆက်၍-

“ဒါ... အစုရှင်တွေရဲ့ အရေးကြီးတဲ့ အစည်းအဝေး ဗျ။ ဒီလိုအစည်းအဝေးမျိုးမှာ ကျုပ် စကားပြောလို့မှ ၄၅ မိနစ် မကြာသေးဘူး၊ ခင်ဗျားက ထွက်သွားတယ်”ဟု အပြစ်ရှာပြန်၏။

သည်တော့... အထက်တန်းအလုပ်အမှုဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်က “စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဘာပုဂ္ဂိုလ်ရေးမှလည်း မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော် အိပ်မက်ယောင်ပြီး လမ်းလျှောက်ထွက် သွားတာပါဗျာ”ဟု ခပ်အေးအေးရှင်းပြလိုက်၏။

မပြေးသော်ကန်ရာရှိ

ယခင်အိတလီသံအမတ်ဟောင်းကတော်က ရောမမြို့ကြီးမှာ ကျင်းပခဲ့သော ဧည့်ခံပွဲကြီးအကြောင်းကို ပြောပြရာတွင်-

“တန်းစီနေကြတဲ့လူတွေကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေတုန်းမှာ စိတ်အတော့်ကို လှုပ်ရှားနေတဲ့ အမေရိကန်မလေးတစ်ယောက် ကျွန်မရှေ့လာရပ်တယ်လေ။ ဒီတော့... တခြားလူတွေကို နှုတ်ဆက်နေတာ ရပ်လိုက်ရတာပေါ့။ ဒီအခါမှာ အမေရိကန်မလေးက- ‘အိုး- သံအမတ်ကတော်ကြီးရှင်၊ မြတ်နိုးစရာရှေးဟောင်းအပျက်အစီးတွေကြားမှာ သံအမတ်ကတော်ကိုပါ တွေ့လိုက်ရတော့ သိပ်ကို အံ့ဩသွားရပါတယ်ရှင်’ လို့ ပြောပြလိုက်တယ်လေ...”

အပြောမတော်တစ်ခွန်း

အမေရိကန်ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တစ်ဦးက ဂရိ(စ)
နိုင်ငံရှိ မီးတောင်ထိပ်ဝမှနေ၍ အထဲသို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး “ငရဲ
အတိုင်းပါပဲဗျာ”ဟု ရေရွတ်လိုက်မိ၏။

ထိုအခါ ဂရိ(စ)လမ်းညွှန်က-

“ခင်ဗျားတို့ အမေရိကန်တွေဟာ နေရာတိုင်း
ရောက်ကြတာပဲနော်”ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်သောဟူ၏။

လှသောအဆဲကလေး

‘ဝင်စတန်ချာချီ’နှင့် ‘အီဘရာဟမ်လင်ကွန်း’ နှစ်ဦးစလုံးသည် ဇဝနဉာဏ်အရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဟာသအရာတွင်လည်းကောင်း နာမည်ကြီးကြသူချည်းဖြစ်ကြ၏။

တစ်ချိန်တွင် သူတို့နှစ်ဦး လှေကားအလယ်၌ ဆုံကြ၏။ လှေကားက နှစ်ယောက်ယှဉ် အဆင်းအတက်လုပ်နိုင်လောက်အောင်မကျယ်။ ချာချီက လှေကားအလယ်မှာ ရပ်လျက် လင်ကွန်းအား-

“ကျုပ်က အရူးတစ်ယောက်ကို လမ်းဖယ်မပေးတတ်ဘူး” ဟု ပြောလေရာ လင်ကွန်းက မဆိုင်းမတွပင် တစ်ဖက်သို့ကပ်ရပ်လိုက်ပြီး-

“ဟုတ်ကဲ့၊ သွားပါ သွားပါ၊ ကျွန်တော်ကတော့ အရူးတစ်ယောက်ကို လမ်းဖယ်ပေးတတ်ပါတယ် လူကြီးမင်း ခင်ဗျား” ဟု ပြန်‘ပက်’လိုက်သောဟူ၏။

နားလည်ဖို့ပေးရတဲ့ အချိန်

ပဲရစ်(စ်)၌ကျင်းပသော စိတ္တဗေဒပန်းချီပြပွဲသို့ ကွယ်လွန်သူ ပြင်သစ်သမ္မတကြီး ‘ရယ်နီးကိုတီ’ တက်ရောက်လာရာ ပန်းချီကားတွေကို နားလည်သဘောပေါက်ပါသလားဟု မေးကြည့်၏။ ထိုအခါ သမ္မတကြီးက-

“အရာရာကို နားလည်ဖို့မလိုဘူးဆိုတာကို နားလည်အောင် ကျုပ်ဘဝတလျှောက်လုံး အချိန်ယူခဲ့ရပါတယ်လေ” ဟု ဖြေကြားလိုက်၏။

ထိရောက်လိုက်သမှ ဟိုဘက်လွန်သေး

မနက် ၂ နာရီလောက်တွင် ‘ကိုဟင်း အဝတ် အထည်ဆိုင်ကြီး၏ ပြတင်းပေါက်မှ မီးခိုးတွေထွက်လာ သည်ကို လူတစ်ယောက်က မြင်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သူ ဆိုင်တွင်းသို့ ပြေးဝင်သွား၏။ ထပ်ထားသောသေတ္တာများ မီးလောင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဆိုင်မန်နေဂျာက တိုင်ကီ တစ်ခုထဲမှရေကို ရေပုံးဖြင့်သယ်ပြီး မီးငြိမ်းသတ်နေသည်ကို မြင်လိုက်၏။ သူ မန်နေဂျာနားပြေးသွားပြီး-

“မစ္စတာကိုဟင်း၊ ကျွန်တော်တို့ မီးသတ်ကား ခေါ်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ခင်ဗျား အခုလို ရေပုံး ကလေးနဲ့ ငြိမ်းသတ်နေလို့ကတော့ ဘာမှထိရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ထိရောက်ပါတယ်ကွ။ ဒါ... ရေမှ မဟုတ်တာ။ ဓာတ်ဆီကွ၊ ဓာတ်ဆီ”

ရာနှန်းပြည့်မှန်တယ်

အရက်ကို အလွန်ကြိုက်၍ စွဲစွဲမြဲမြဲသောက်လာခဲ့သော ဟာသစာရေးဆရာကြီး ‘ဒဗလျူ-စီ-ဖီး(လ)’ ဇရာပိုင်းရောက်လာချိန်တွင် သူ့ဆရာဝန်က- “ခင်ဗျား အရက်ကို ဆက်သောက်နေဦးမယ်ဆိုရင် နားကန်းသွားနိုင်တယ်” ဟု သတိပေးလေသည်။

ယင်းသို့ သတိပေးထားသည်ကို သိနေသော ဖီး(လ)၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က အရက်ဖြတ်ဖို့ စိတ်ကူးထားသလားဟု မေးကြည့်ရာ ဖီး(လ)က-

“လုံးဝစိတ်မကူးဘူး။ ခင်ဗျားသိပါတယ်လေ...။ ကျုပ်နေ့စဉ်သောက်နေတဲ့အရက်ဟာ ကျုပ်နေ့စဉ်ကြားနေရတာတွေထက် အများကြီးပိုကောင်းနေတာပဲ မဟုတ်လားဗျ” ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်ဟူ၏။

ဆိုးချက်ကတော့

ပါတီတစ်ခုတွင် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက မျက်မှောက်ကာလလူငယ်တွေ၏ အပြုအမူ၊ ဝတ်ပုံစားပုံများနှင့် ပတ်သက်ပြီး များစွာဘဝင်မကျဟန်ဖြင့် ပြစ်တင်ပြောဆိုနေလေသည်။

“ဟိုနားကမိန်းကလေးကို ကြည့်လိုက်စမ်းပါဦး ရှင်၊ ဆိုးလိုက်တာ။ ခုခေတ်မိန်းကလေးတွေ ဘာနဲ့တူမှန်းကို ကျွန်မဖြင့် စဉ်းစားမရတော့ဘူး။ ဟိုမိန်းကလေးကိုပဲ ကြည့်လေ၊ ဝတ်ထားတာက ယောက်ျားလေးတွေဝတ်တဲ့ ဂျင်းဘောင်းဘီ။ အင်္ကျီကျတော့လည်း ယောက်ျားလေးအင်္ကျီပဲ။ ထားတဲ့ဆံပင်ပုံကို ကြည့်ပါဦး။ တကယ့် ယောက်ျားလေးတွေ ဆံပင်ပုံအတိုင်းပဲ။ အဲဒီမိန်းကလေးကို ကြည့်ပြီး မိန်းကလေးလို့ ရှင် ဘယ်ထင်နိုင်ပါမလဲ။ မဟုတ်ဘူးလားရှင်”

သည်တော့ အမျိုးသမီးကြီးဘေးမှာ ထိုင်နေသူထံမှ အသံထွက်လာ၏။

“မြင်ရုံနဲ့ ယောက်ျားလေး မိန်းကလေး ခွဲပြောနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီမိန်းကလေးက သမီးလေ”

ထိုအခါ အမျိုးသမီးကြီး များစွာအားတုံ့အားနာ ဖြစ်သွားပုံမျိုးဖြင့်-

“အိုရှင်... အားနာလိုက်တာ။ ရှင်ဟာ အဲဒီ မိန်းကလေးရဲ့အဖေဖြစ်မှန်း ကျွန်မ မသိလို့ပါနော်”ဟု တောင်းပန်သံဖြင့် ပြောပြလိုက်ရာ ဘေးမှာထိုင်နေသူက-

“အဖေမဟုတ်ပါဘူး၊ အမေပါ”ဟု ခပ်တည်တည် ပြန်ပြောလိုက်သည်ဟူ၏။

သူလည်း အလာသား

လူ ချမ်းသာတစ်ယောက်၏ အိမ်တံခါးကို ခေါက်ပြီး သူတောင်းစားတစ်ယောက်က-

“ထမင်းကျန် ဟင်းကျန်ကလေးများရှိရင် စွန့်ကြဲပါခင်ဗျာ”ဟု တောင်း၏။

ထိုအခါ အိမ်ထဲမှအသံ ထွက်လာ၏။

“အိမ်ရှင်မ မရှိဘူး”

သည်တွင် သူတောင်းစားက-

“ကျွန်တော်စွန့်ကြဲခိုင်းတာ ထမင်းကျန် ဟင်းကျန်ပါဗျာ။ အိမ်ရှင်မ မဟုတ်ပါဘူး”ဟု ပြန်၍ ရှင်းရှင်းလေးပြောလိုက်၏။

အကျကောင်း

အမျိုးသားကြီးတစ်ယောက်သည် လှေကားမှဆင်း
လာရင်း ရုတ်တရက်ခြေချော်သွားကာ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး
ကျသွား၏။ ထိုသို့ကျသွားစဉ် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကို တိုက်
မိလိုက်သဖြင့် အမျိုးသမီးကြီးပါရော၍ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး
ကျသွားပြန်၏။ လှေကားအောက်ဆုံးအထစ်သို့အရောက်မှာ
အမျိုးသမီးကြီးက အမျိုးသားကြီးပေါင်ပေါ်မှာ ထိုင်မိလျက်
ဖြစ်နေလေ၏။ အမျိုးသမီးကြီးက ချက်ချင်းမထ။ ထို့ကြောင့်
အမျိုးသားကြီးက အမျိုးသမီးကြီး၏ ပုခုံးကိုပုတ်ပြီး-

“အမျိုးသမီးကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် စိတ်မကောင်း
ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဒါထက်ဆက်ပြီး ကျလို့မဖြစ်
နိုင်တော့ပါဘူး” ဟု ‘ထေ့’ လိုက်သည်ဟူ၏။

သိပ်ထိတယ်

အရက်သေစာကို လုံးဝမသောက်ဘဲ ရှောင်ထား သူ
ပါမောက္ခကြီးက ပရိသတ်ကို ဟောပြောနေ၏။

“ကဲဗျာ... ဆိုကြပါစို့။ ဟောဒီနေရာမှာ ရေတစ်
ပုံးနဲ့ အရက်တစ်ပုံးချထားမယ်။ အကယ်၍ နွားတစ်ကောင်
ကို ဒီနေရာခေါ်လာရင် အဲဒီနွား ရေကိုသောက်မလား၊ အ
ရက်ကို သောက်မလား”

ထိုအခါ ပရိသတ်အတွင်းမှ အသံတစ်သံပေါ်လာ
၏။

“ရေသောက်မှာပဲ”

သည်တွင် ပါမောက္ခကြီးက-

“ဘာဖြစ်လို့ ရေသောက်မှာလဲ” ဟု မေးလိုက်ရာ-

“နွားမို့လို့ပေါ့” ဟု ပြန်ဖြေလိုက်သံ ထွက်ပေါ်လာ

လေ၏။

ဗုဒ္ဓေါ

ကိုနောက်ပိုး = “ကျွန်တော် ဦးသမီးကို လက်ထပ်ချင်ပါတယ်”

ဖခင် = “မင်း ငါ့မိန်းမကိုရော တွေ့ပြီးပြီလား”

ကိုနောက်ပိုး = “ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ပြီးပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဦးသမီးကိုပဲ ကျွန်တော်ကြိုက်ပါတယ်”

ကိုယ့်ပေါင်ကိုယ်ထောင်းမိခြင်း

- အောက်တန်းစာရေးလေး = “ရှေ့လထဲမှာ... ကျွန်တော် ခွင့်တစ်ရက် လိုချင်ပါတယ် သူဌေး ခင်ဗျား”
- သူဌေး = “ဘာအတွက်လဲကွ”
- စာရေးလေး = “ကျွန်တော် လက်ထပ်တော့မလို့ပါ”
- သူဌေး = “ဟေ- မင့်လစာက... ဘာမှများတာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းပုံစံကလည်း ခြေသလုံးအိမ်တိုင် လိုပဲ။ အောက်တန်းစာရေးဘဝက တက်မယ့် အခြေအနေမျိုးလည်း မရှိဘူး။ အဲဒီလို လူမျိုးကို ဘယ်အမှိုက်မက လက်ထပ်မှာလဲကွ”
- စာရေးလေး = “သူဌေးရဲ့ သမီးပါ”

အမယ်ဘုတ်ရဲ့ သူ့ချည်ခင်

အရက်ဆိုင်ထဲတွင် လူနှစ်ယောက် စကားလက် ဆုံကျနေကြ၏။ တစ်ယောက်က- “ခင်ဗျားမှာ မိသားစု ပြဿနာရှိတယ်လို့ ထင်သလား။ ကျုပ်မှာတော့ ရှိတယ်ဗျ။ ဖြစ်ပုံက ဒီလို... ဒီလို...။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်အနည်းငယ်လောက် ကပေါ့ဗျာ...။ ကျုပ် မုဆိုးမငယ်ငယ်လေးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ တယ်။ သူ့မှာ အရွယ်ရောက်နေတဲ့ သမီးတစ်ယောက်ရှိ တယ်။ အေးဗျာ... အဲဒီမုဆိုးမလေးကို ကျုပ် ယူလိုက်တယ် ဆိုပါတော့။ အဲ... နောက်ပိုင်းမှာ ကျုပ်အဖေက ကျုပ်မယား ပါ သမီးလေးကို ယူလိုက်ပါရော။ ဒီတော့ ကျုပ်မယားပါ သမီးလေးက ကျုပ်မိထွေး ဖြစ်သွားတော့တာပေါ့။ နောက် ပြီး ကျုပ်အဖေဟာလည်း ကျုပ်ရဲ့မယားပါသား ဖြစ်သွားရော။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ကျုပ်မိန်းမဟာလည်း သူ့ယောက္ခမရဲ့ ယောက္ခမ ဖြစ်သွားတာပဲ။ ဟုတ်လား။ အဲ...နောက်တော့ ကျုပ်မိန်းမရဲ့သမီး၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ကျုပ်ယောက္ခမက သားကလေး မွေးပါရောဗျို့။ ဒီတော့ ဒီသားဟာ ကျုပ်နဲ့

ဖအေတူ မအေကွဲညီအစ်ကို ဖြစ်လာပြန်တာပေါ့။ သူက ကျုပ်အဖေ့ သားကိုး။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ဒီသားဟာ ကျုပ်မိန်းမသမီးရဲ့ သားဆိုတော့ ကျုပ်မိန်းမရဲ့ မြေးပေါ့။ ကျုပ်ကျတော့ ဖအေတူ မအေကွဲညီရဲ့ အဘိုးဖြစ်နေပြန်ရော။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့လင်မယား ကလေးမမွေးခင်အထိတော့ ဘာမှမဟုတ်သေးပါဘူးလေ။ အဲ- ကျုပ်တို့လင်မယားကလည်း သားကလေးမွေးသဗျ။ ကဲ- ဒီတော့ ကျုပ်သားရဲ့အမေ တစ်နည်းအားဖြင့် ကျုပ်ယောက္ခမပေါ့။ အဲ- သူက အဘွားဖြစ်သွားပြန်ရော။ ဒီတော့ ကျုပ်အဖေဟာ ကျုပ်သားရဲ့ ယောက်ဖဖြစ်သွားတော့တာပေါ့။ သူ့ မအေတူဖအေကွဲ အစ်မက ကျုပ်အဖေမိန်းမကိုး။ ကျုပ်ကျတော့ ကျုပ်မိထွေးရဲ့ ခဲအို ဖြစ်ရပြန်တာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်မိန်းမခမျာလည်း သူ့သမီးအရင်းခေါက်ခေါက်ကြီးရဲ့ အဒေါ်ဘဝ ပြောင်းရရှာပြန်ရော။ ကျုပ်သားက ကျုပ်အဖေရဲ့တူဖြစ်ရော။ ကျုပ်လည်း အဘိုးဖြစ်ရော။ ကဲ... ခင်ဗျားမှာရော အဲဒီလို မိသားစုပြဿနာမျိုးရှိတယ်လို့ ထင် သလား။”

အိပ်မှတီးမှာပါ

- သား = “ဖေဖေ၊ ကျွန်တော် ဒရမ်တီးချင်တယ်ဗျာ။
ဝယ်ပေးစမ်းပါ”
- အဖေ = “ဆူတယ်ကွာ၊ ဝယ်မပေဘူး”
- သား = “ဖေဖေအိပ်မှတီးမှာပါ။ ကျွန်တော် ကတိ
ပေးပါတယ်”

စ,ပုံချင်းတော့ မတူပါလေ

သမီးငယ်ကလေးက မေး၏။

“မေမေ၊ နတ်သမီးပုံပြင်တွေအားလုံး... ‘ဟိုး...
ရှေးရှေးတုန်းက’ ဆိုတာနဲ့ စ,ကြတာပဲလား”

အမေက ဖြေ၏။

“မဟုတ်ဘူး သမီးလေး။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ... ‘မောင်
ရေ၊ ရုံးမှာ အချိန်ပိုဆင်းနေရလို့ကွယ်...’ ဆိုတာနဲ့ စ,ကြတာ
လည်း ရှိတာပဲ”

အကောင်းမြင်ဖို့ပဲ

“ညကအိပ်မက် ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ
ကွာ။ ငါ့ကို မိန်းမချောလေး ၁၂ ယောက်နဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်း
မှာ ပစ်ထားခဲ့သတဲ့”

“ဒါ ကြောက်စရာလားကွ”

“အေးလေ၊ မင်းက မိန်းမ ၁၂ ယောက်အတွက်
ချက်ရပြုတ်ရ၊ လျှော်ရဖွတ်ရ လုပ်မှ မလုပ်ဖူးပဲ”

ကိုယ့်ကိုယ်ကို မမြင်

“အဲဒီလူကွာ...၊ အဲဒီနေရာမှာ ဘာမှမလုပ်ဘဲ
တစ်နေကုန်ထိုင်ပြီး အချိန်တွေဖြုန်းနေတယ်”

“မင်းက ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ”

“ဟ- ငါတစ်ချိန်လုံး သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့တာ
ကွ”

အချက်နှယ်ပြုနိုင်ရန်ကော

ဂျင်နီ = “ငါ့ကားက အချက်ပြုမီး ချို့ယွင်းနေတယ် ထင်တယ်။ မင်း ခဏလောက် အောက် ဆင်းပြီး မီးလင်းမလင်း ကြည့်ပေးပါလား ကွာ”

ဒဲရစ် = “ရတယ်လေ။ ကဲ- ငါ့ကြည့်နေပြီ။ အေး- လင်းတယ် လင်းတယ်။ ဟ- မလင်းပြန် ဘူးကွ။ အဲ- လင်းတယ် လင်းတယ်။ ဟာ- မလင်းပြန်ဘူး။ လင်းပြီ လင်းပြီ၊ မလင်းဘူး လင်းတယ်၊ မလင်းဘူး လင်း တယ်၊ အဲ- လင်း၊ မ...၊ လင်း...၊ မ...၊ လင်း...”

နှုတ်ပိတ်ဆေးလေလား

- အလုပ်သမား = ‘ဆရာ၊ ကျွန်တော် ဆရာနဲ့အလုပ်လုပ်လာတာ ၂၇ နှစ် ရှိပါပြီ။ တစ်ခါမှ ကျွန်တော် လစာတိုးမတောင်းခဲ့ဘူး နော်”
- သူဌေး = “အေးလေ... ဒါကြောင့်လည်း ငါမင်းနဲ့ ၂၇ နှစ်ကြာအောင် အလုပ်လုပ်နိုင်ခဲ့ထားပေါ့ကွာ”

ဘက်ဆဲလား

- စာရေးဆရာ = “မနှစ်က ကျွန်တော် တစ်နှစ်လုံး စာတွေရေးတယ်ဗျ”
- မိတ်ဆွေ = “အတော်ရောင်းလိုက်ရသလား”
- စာရေးဆရာ = “ဟား... သိပ်ရောင်းရတာပေါ့။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ရယ်၊ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂတွေရယ်...၊ နောက်ဆုံးတော့ အိမ်ပေါ့ဗျာ”

တွေးချင်စရာကြီး

အာမခံကိုယ်စားလှယ် = “အစ်မကြီးခင်ဗျာ၊ အာမခံထားလိုက်စမ်းပါ။ အင်မတန် ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ခြေကျိုးလက်ကျိုးဆိုရင်... ပေါင် ၁၀၀၀ ပေးပါတယ်”

အမျိုးသမီးကြီး = “အမလေးလေး... အဲဒီခြေကျိုးလက်ကျိုးတွေကို မင်းတို့က ဘာလုပ်ကြတာလဲ”

ထစ်သူကို ပြစ်မယူရက်လေသလား

“ကျွန်တော့်နာမည်က ‘တော့... တော့... တော့...
တွမ်’ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မ အတိုကောက် ‘တွမ်’လို့ပဲ
ခေါ်မယ်နော်”

သေရင်ပျော်မယ့်သူ

၅ နှစ်အရွယ် ကျွန်မတို့သားငယ်ကလေးသည် မော်တော်ဆိုင်ကယ်အလွန်ရူး၏။ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးမြင်လိုက်သည်နှင့် အားရဝမ်းသာအော်ဟစ်တော့၏။ ခုန်ပေါက်တော့၏။

“ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ကြည့်လိုက်စမ်း၊ လှလိုက်တာကွာ။ အေး- တစ်နေ့နေ့တော့ ငါလည်း ဆိုင်ကယ်တစ်စီးတော့ ရမှာပဲကွ”

ယင်းသို့ ရေရွတ်လေတိုင်း သူ့အဖေက-

“အေး- ငါ အသက်ရှင်နေသေးသရွေ့တော့ မင်းကို ဝယ်မပေးဘူး” ဟု အပြတ်ပြောလိုက်သည်ချည်းဖြစ်၏။

တစ်နေ့ သားငယ်က သူ့သူငယ်ချင်းလေးတစ်ယောက်နှင့် စကားပြောနေခိုက် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြတ်မောင်းသွား၏။ သည်တွင်သားငယ်က ဆိုင်ကယ်ကို စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကြီးစွာ လက်ညှိုးထိုးပြရင်း သူငယ်ချင်းကလေးအား-

“ဟေ့- ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ငါ့အဖေသေတာနဲ့ ငါဆိုင်ကယ်တစ်စီးရမှာကွ” ဟု အားပါးတရပြောပြလိုက်လေ၏။

အကြောင်းက... ဒီလို... ဒီလို...

လယ်သမားတစ်ယောက်သည် အမှုတစ်ခုအပ်ရန် ရှေ့နေတစ်ဦးထံရောက်လာ၏။ ရှေ့နေက အမှုကို ချက်ချင်း လက်ခံ၏။ သို့သော်... လယ်သမားကဘာကြောင့် သူ့အား အမှုလာအပ်ကြောင်း သိချင်၏။ ထို့ကြောင့်-

“နေပါဦးဗျ၊ ကျွန်တော်အမှုလိုက်တာတော်တယ်လို့ ပြောကြတာကြောင့် ကျွန်တော့်ဆီရောက်လာတာလား” ဟု မေးကြည့်လေ၏။

ထိုအခါ လယ်သမားက-

“ရှင်းရှင်းဝန်ခံရရင်တော့ ခင်ဗျားဆီမလာခင် တခြားရှေ့နေအတော်များများနဲ့ ကျွန်တော်ဆွေးနွေးခဲ့တယ်။ သူတို့က ‘ဒီအမှုမျိုးကို အရူးမှလိုက်မှာပဲ’ ဆိုလို့ ခင်ဗျားဆီ ရောက်လာတာပါ” ဟု ရှင်းပြလိုက်လေ၏။

ရယ်ရတဲ့ဦးထုပ်

ရုပ်ရှင်ရုံထဲတွင် ရှေ့ခုံမှာထိုင်နေသူ အမျိုးသမီးကြီးက နောက်ခုံမှာထိုင်နေသူ အမျိုးသားကြီးဘက်လှည့်ပြီး-

“ကျွန်မဦးထုပ်က ကွယ်နေတယ်ဆိုရင်ပြောနေတာ၊ ဦးထုပ်ချွတ်ပေးပါ့မယ်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ခင်ဗျားဦးထုပ်ကြီးက ခုပြန်နေတဲ့ ဟာသကားထက် ပိုရယ်စရာကောင်းပါတယ်” ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်ဟူ၏။

ကဲ... ဘာပြောချင်သေးလဲ

ကျွန်မသူငယ်ချင်းက တစ်နေ့မှာ သူ့အချစ်တော်
ခွေးကလေးကို အမွေးညှပ်ပေးဖို့ အဆင့်မြင့်ခွေးအရောင်းဆိုင်
သို့ ခေါ်သွားလေ၏။

“ဒီခွေးလေး အမွေးညှပ်ချင်လို့၊ ဘယ်လောက်ကျ
မလဲ”

“ဒေါ်လာ ၄၀ ကျမယ်”

“ဟင်... များလှချည်လား။ ကျွန်မဆံပင်ညှပ်တာ
တောင် ၉ ဒေါ်လာပဲကျတယ်”

ထိုအခါ ဆိုင်ရှင်က-

“ဪ... ခင်ဗျားက ကိုက်မှ မကိုက်တတ်တာ”

ဟု အကြောင်းပြလိုက်လေ၏။

အသိမရှိလို့ပါ

အမျိုးသမီးကြီး = “အဒေါ်ခွေးကလေး နေမကောင်းလို့
ပါကွယ်၊ တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန် ကောင်း
ကောင်းကို ညွှန်ပြစမ်းပါ”

သူနာပြု = “ဝမ်းနည်းပါတယ် အဒေါ်၊ ကျွန်မ
သိတဲ့ ဆရာဝန်တွေအားလုံးဟာ လူ
တွေချည်းပဲ ဖြစ်နေပါတယ်”

ဖလှယ်ခြင်းနိယာမ

“ခင်ဗျား ဘယ်လိုချမ်းသာလာတာလဲဗျ”

“သူဌေးတစ်ယောက်နဲ့ အလုပ်အတူလုပ်ကြတယ်
လေ။ သူ့မှာ ပိုက်ဆံရှိတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ အတွေ့အကြုံ
ရှိတယ်”

“ဒီတော့...”

“ဒီတော့ အခု သူ့မှာအတွေ့အကြုံရှိသွားပြီ။ ကျွန်
တော့်မှာ ပိုက်ဆံတွေရှိလာတာပေါ့ဗျာ...”

အောင့်သက်သက်

နယူးယောက်မှာ သောင်တင်နေသော ဇာတ်လိုက်
မင်းသားတစ်ယောက်သည် ငွေကို ချွေတာသုံးနေရသည့်
အခြေဆိုက်နေပြီမို့ ထမင်းစားချိန်တွင် အပေါစားဆိုင်တစ်
ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်လိုက်၏။

ထိုဆိုင်မှာ တစ်ချိန်က သူနှင့်တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်
သူ ဇာတ်လိုက်တစ်ယောက်က စားပွဲထိုးလုပ်နေသည်ကို
မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရ၏။

“ဟေ့... မောင်ရင် ဒီဆိုင်မှာ စားပွဲထိုးလုပ်နေတာ
လား။”

“အေးကွ၊ ဒါပေမယ့် ငါဒီဆိုင်မှာ ထမင်းမစား
ဘူး။”

ကိုယ့်အတတ်ကိုယ်စူး

ဖောက်သည် = “ဟေ့... ဝိတ်တာ၊ ဒီလိုဟာမျိုးကို
ဝက်တောင် မစားဘူးကွ”

ဝိတ်တာ = “ဟုတ်ကဲ့၊ ဝက်စားတဲ့ဟာမျိုးကို
ကျွန်တော် ယူပေးပါ့မယ်”

ဘာအချိုးလဲ

မစ္စတာ 'ရှင်ဂါလီလား' သည် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ထမင်းသွားစား၏။ အတော်ကြာအောင် အော်ဟစ်ခေါ်ကာမှ စားပွဲထိုးကလေးတစ်ယောက် သူ့နားရောက်လာ၏။ ထိုစားပွဲထိုးကလေးကလည်း မစ္စတာ 'ရှင်ဂါလီလား' အား ရိုင်းရိုင်းပျံ့ပျံ့ပင် ဆက်ဆံ၏။ 'ရှင်ဂါလီလား' သည်းမခံနိုင်တော့။ ဒေါသထွက်လာ၏။ မန်နေဂျာကို တိုင်၏။

မန်နေဂျာက စားပွဲထိုးကလေးကို ခေါ်ပြီး ပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းလေ၏။

“ဟေ့၊ ဟောဒီလူကြီးမင်းက ခွေးလိုအကျယ်ကြီးဟောင်ပြီး မင်းကိုခေါ်နေတာတောင် မင်းက ဂရုမစိုက်ဘူးဆိုကွ။ အေး၊ မင်းဒီပုံအတိုင်းသာဆက်သွား၊ ဘယ်ခွေးမှ ဒီဆိုင်မှာ လာစားမှာမဟုတ်ဘူး” ဟူ၏။

ခွေးစာလူလူ

တည်းခိုခန်းတစ်ခု၏ နံနက်စာစားခန်းထဲမှာ နံနက် စာစားနေသူက စားပွဲထိုးမကလေးအား-

“မင်းခွေးက ငါစားနေတုန်းမှာ ဘာကြောင့်ငါ့ကို ဟောင်နေတာလဲကွ။ သူ့ကို ကျွေးစေချင်လို့လား။”

“မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ သူအကြိုက်ဆုံးအစားအစာ တွေကို ရှင်ကစားနေလို့ ဒေါသဖြစ်ပြီးဟောင်နေတာပါ။”

တစ္ဆေဘဝကျရင် သုံးမယ်

ဓားပြ(သေနတ်နှင့်ချိန်လျက်) = ‘အသေခံမလား၊ ငွေ
ပေးမလား’

ဆမစ်

= “အသေခံမယ်ကွာ...
ငွေက ငါအသက်ကြီး
ရင်သုံးဖို့ စုထားတာ
ကွ”

နည်းနည်းလေးသိခြင်းသည်အန္တရာယ်ကြီး၏

အင်္ဂလိပ်တစ်ယောက်သည် အမေရိကန်အချို့နှင့် ဖဲရိုက်ရာ အကြီးအကျယ်နိုင်၏။ ထိုအခါ အနီးမှ အမေရိကန် တစ်ယောက်က ဂုဏ်ပြုချီးကျူးသည့်အနေဖြင့် “သိပ်ကို ကံကောင်းတဲ့ခွေးပဲဗျာ” ဟု ပြောလိုက်၏။

သည်တွင် အင်္ဂလိပ်က- “ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုစော် ကားတာလား” ဟု စိတ်ဆိုးဆိုးဖြင့် ပြန်မေးလိုက်၏။

“ဟာ... မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့အချင်းချင်း အသုံးပြုတဲ့ ဂုဏ်ပြုစကားပါဗျာ။ အထူးသဖြင့် ဒီလိုနေရာ မျိုးမှာ သုံးနေကျ ဂုဏ်ပြုစကားပါ”

နောက်ရက်အနည်းငယ်အကြာမှာ ထိုအင်္ဂလိပ် သည် အိမ်ရှင်လင်မယား၊ အခြားအမေရိကန်အချို့နှင့်အတူ ဖဲရိုက်ပြန်၏။ အိမ်ရှင်အမေရိကန်အမျိုးသမီး အကြီးအကျယ် နိုင်၏။ ငွေတွေကို သိမ်းကြုံးယူနေခိုက်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ အင်္ဂလိပ် ကြီးက အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးအား ဂုဏ်ပြုချီးကျူးသည့်သဘော ဖြင့် “သိပ်ကံကောင်းတဲ့ ခွေးမပဲ” ဟု ပြောလိုက်၏။

သူရဲကောင်းလားလို့

ကာလကတ္တားမြို့၏ မိုးသည်းသောညတစ်ညတွင် ဖြစ်၏။ ထိုညမှာ ကလေးငယ်တစ်ယောက် တံတားပေါ်မှ ထွက်လာကြပြီး ရေထဲကျသွားသော ကလေးငယ်ကို ကြည့်ကြ၏။ သို့သော်... ဆယ်ယူရန် ဘယ်သူမှ မကြိုးစားကြ။ နောက်ဆုံးမှာ ကမ္ဘာလှည့်အမေရိကန်တစ်ယောက်က မြစ်ထဲခုန်ချလိုက်ပြီး ကလေးကိုဆယ်လေ၏။ နောက်ပိုင်း ထိုအမေရိကန်အား ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားမှ လာရောက်၍ တွေ့ဆုံမေးမြန်း၏။ ချီးကျူးစကားလည်း ပြောကြ၏။ တစ်ခုခုပြောရန် မေတ္တာရပ်ခံကြ၏။

သည်တွင် ကမ္ဘာလှည့်အမေရိကန်က တွေ့ဆုံမေးမြန်းသူများအား ကျားဟိန်းသံမျိုးဖြင့်-

“နောက်ကနေ ကျုပ်ကို တွန်းချလိုက်တဲ့ လူရမ်းကားကို ခေါ်လာခဲ့ပါ” ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

အတိတ်တိုင်းရယ်
ဟာသများ
အောင်တိုး၊ မိုးမိုး၊

